

ISTENNEK  
**TROMBITÁJA,**

MELYET AZ ÚR FÚVALL ÉS HARSOGTAT  
AZ ÖRÖKKÉ VALÓ ÉVANGYÉLIOMBAN KÖ-  
ZÖNSÉGESEN E RÖVID ÉLET UTÁN BE ÁLLÓ  
**ÖRÖKKÉ – VALÓSÁGRÓL.**

KÜLÖNÖSEN

1. Az utolsó nagy Itéletről és abban
2. A jók és gonoszok külömb végekről.
3. A Mennyországról és Pokolról.
4. Az Idvezülendőknek szép czimereiről.
5. Az elkárhozandók rút czégérjeiről.

KÉSZITETTE

Isteni és felebaráti szeretetéből, Magát  
és másokat serkenten, ébreszteni a szoros  
vigyázásra, szüntelen imádkozásra, a nagy  
Isten eleibe való menésre. Vajjon szined  
eleibe mikor jutok élő Isten fel. Imé ha-  
mar eljövök; boldog, a ki vigyáz.

*SZŐNYI BENJÁMIN*

*h.-m.-vásárhelyi préd. esperest.*

Orosházán, nyomatja és kiadja Altstadter M. J. 1890.

Mat. 24 V. 31. Elküldi az ő angyalít, Trombitának hatalmas szavával.

I. Thess. 4. 16. Az Úr leszáll az égből —  
Istennek Trombitájával.

I. Kor 15 52. Szóll a Trombita akkor,  
és a halottak feltámadnak.

Ésa. 58. 1. Mint a Trombita emeld fel  
a te szódat és mond meg az ő bűnöket.

Jer. 6. 17. Rendeltem ő köztük órallókat vigyázni a Trombita szóra.

Jer. 4. 19. Fájnak szívem rekeszi, mert a  
Trombita szót hallottad óh én lelkem.

Jel. 10. 6. 7. és 11. 15. 18. Idő többé nem  
lészen, hanem mikor a hetedik Angyal trombitálni kezd, véghez mégyen az Istenek titka.

Solt. 98. 6. Trombitákka l zengjete, e  
Jehova Király előtt

Ezek 33. 4. 5. 6 Valaki hallandja a Trombita szót, és magára gondot nem visel, az ő vére az ő fején lészen.

Az Őr álló pedig, ha a Trombitát nem fújja, és a nép magára gondot nem visel és eljő a fegyver és elveszt közülök valamely lelket : az az ember, az ő álnokságáért ragadtatott el ; de az ő vérét, annak az órallónak kezéből kívánom meg.

### **Szent Hieronimus.**

Akár eszem akár iszom, akár mást egyebet cselekszem ; mindenkor az Istennek, ama rettenetesen harsogó trombitájának a szava hangzik az én füleimben : Keljete k fel holtak! Jőjjetek az ítéletre.

## A kiadó előszava.

A nép a vallásos könyvek közül még mindig ragaszkodik a régiekhez. — A 18-ik század közepén és végén megjelent ima, ének-könyvek sok példányát őrzik sok házban, s naponként használják. Irályuk, kifejezéseik szigorú erkölcsi ítéletet tartalmazó tanúságaik által közelebb állnak a nép gondolataihoz erkölcsi érzékéhez. — Ezért kedveltetnek. — E munka kiadása is úgy létesült, hogy a nép körében egy példány olvasgatása által azon óhaj nyilvánult; vajha lehetne kapni e könyvet ma is! Ez óhajtnak eleget tenni akar e munka kiadója.

A mű szerzője *Szőnyi Benjámín* vásárhelyi hírneves ref. lelkész, — ki a múlt század végén hivataloskodott sokszor néhez viszonyok között, a mennyiben egyházát és saját állását gyakran kellett védenie a r. kath. püspököknek a helytartóság által is támogatott hatalmasko-

dása ellen. Több ízben kellett védenie hitvallásának, erre alapított meggyőződésének tisztaságát és igazságát. — Mély tudománya, lelkesült ragaszkodása az evangéliumhoz biztosíták számára a győzelmet s a hmvásárhelyi ref. egyháznak sok lelkesítő emléke fűződik Szőnyi nevéhez.

A munka célja magánolvasgatás által képezni a lelkiismeretet szigorú ítéletre s az akaratot Isten akaratával megegyező cselekedetre. A bűn és bűnösség a megtérés és kegyelem viszonya, az erkölcsi tökély mint eszmény és cél, ennek elérésére szolgáló eszközök, egyszerű, szívhez szóló modorban versekben, melyek egyházi dallamokra is alkalmazhatók, vannak tárgyalva. — Mint igazi lelkipásztor tudja, ismeri a nép lelki szükségletét, erkölcsi hiányait, vágyait s nyújt ezeknek megfelelő táplálékot, megfelelő alakban. — Kétségtelen, hogy vannak szebb, kül és belértékre becsesebb olvasmányok, de e könyv becsét a nép előszeretete a megszokott iránt adja meg. E könyv kiadóját

*Sándor János* orosházi polgár birta rá arra, hogy egy 1791-ben nyomtatott példány után újra kinyomassa. — Ő gyűjtötte össze azokat, kik előre megrendelék és vágyva várják megjelenését s ezeknek száma tekintélyes. — A kiadó célja oly olvasmányt nyújtani e könyvben, mely kielégítse azok lelki szükségleteit, kik, fájdalom hanyatló számban, az otthon csendes pihenő óráit Istennek óhajtják szentelni. — Ha a múlt idők dicsérendő szokása: a házi ájtatoskodás e könyv által némileg előmozdittatik : — úgy a kiadó célját elérte.

A kifejezések tömörségükre s közvetlenségükre jobbakkal, úgy sem lévén helyettesíthetők, maradtak a régié, csak az írás újabb szabályai szerint alakították át.

Vajha a fáradság s áldozat, melylyel e munka újra kiadása jár, megteremné valláserkölcsi téren áldásos gyümölcsseit!

Orosháza, 1890. augusztus 18.

**A kiadó.**

---

## Szükséges előjelentések e kis könyv sum- májáról, üdvösséges céljáról.

A teljes Szentírásban leghathatós-  
b ösztönök és indító okok a bűn elhagyásra  
és a virtusra, azaz: a Valóságos szent  
életre *Efés. 4. 24.* az Istennek drága *igé-  
retei*, és rettenetes *fenyegetései*.

Az igazán megtérőknek és Hivőknek  
tett *ígéret* e rövid élet után elveendő Meny-  
országi boldog örök élet és az örökké élő  
Istennel mindenkori létel és lakás *1. Thes 4.17.*

A bűnben élőknek és abban holtokig  
igaz megtérés nélkül maradóknak *fenye-  
getése* a Pokol és az örök Kárhozat. *2. Thess.  
1. 9.* Valamennyi *igéretei* és *fenyegetései*  
vagyunk ezeken kívül az Istennek, melyek  
e végre tételnek az egész szentírásban,  
mindazok e kettőben, mint közép pont-  
ban határozódnak ; ezekkel hathatósok és  
elégéségesek.

Kimutattatnak e kis könyvben a fő  
és sarkalatos keresztényi virtusok, melye-

ket áldott üdvözítőnk az Evagyéliumban Sz. Máténál az ötödik rész 12 első verseiben úgy ad elő, mint bizonyos utakat, módokat és eszközöket az örök boldogság megnyerésére. Ezek a magvai és gyökerei minden egyéb keresztényi virtusoknak, melyek üdvözítő Urunktól, az egész hegyi első prédikációjában és szélyel a négy Evagyélistákban és aztán a Sz. Apostoloktól is minden írásaikban kiszélesítve előnkbe adattatnak; úgy, hogy a kikben ezek az Ur Jézus értelme szerint megvagynak: azokban a többek is feltaláltatnak.

Ugyanezen végre előhozattatnak itt a szent Sákramentomok is, mint a Sz. életnek segítő eszközei, az azokkal együtt járó Hittel, Reménységgel, Szeretettel. Van ezeken kívül sengés útmutatás az Isten szép teremtséiről való kegyes elmélkedésre, mely a lelki életnek egy különös és kiváltképpen való része; vagynak *Kérések és Esedezések*, vagynak fogadás tételek, intések, tanácsadások és ezek telje-

sítésére szükséges Isteni segítő kegyelem óhajtások. Ellenben felfedeztetnek a bűnöknek is kútfejei, melyekből minden egyéb vétkek eredetet vesznek, főként a *csalárd szív*, melyből származnak az *életnek cselekedetei*, Péld. 4 23. Mát. 5. 19. Ismét a *csalárd nyelv*, mely minden *álnokságnak örvénye*, Jak. 3. 6. A kiben gonosz a *szív* és a *nyelv*, annak minden gondolati, beszédi és cselekedeti gonoszok, *mint a megveszett fa jó gyümölcsöket nem teremhet*, Mát. 7. 18. és a *keserű forrás édes vizet nem adhat*. Jak. 3. 11.

Egyszóval : lerajzoltatnak itt, a Sz. Írásból summáson, a Mennyországnak dicsőséges gyönyörűségei és a Pokolnak rettenetes kínjai, nem csak : hanem megmutattatnak az Istentől szabott utak és eszközök is, mind a Pokol elkerülésére, mind megnyerésére a Mennyországnak ; úgy, hogy magát szorosán és igazán megpróbáló ember, e kis könyvben megirt s az Evangéliumból összeszedett jelekből megtudhatja, van-e ő már a kegye-



lemnek állapotjában, vagy nincsen. Ha magát jó fundamentomon abban találja lenni, imádkozzon szüntelen, hogy az Isten tegye álhatatossá a jóban és vigyázóvá a kísértetek és bűnök alkalmosságai ellen, melyeknek hátra verésében áll a jó kereszténynek vitézsége. Ha pedig még nem érzi magában az ujjá született embernek jeleit, melyeket itt feltalál, valamint az ujjá születetlenek czimereit is: olvassa, csakhogy jól meg gondolva, az *Itéletről*, a *Mennyországról* és *pokolról* a Szentírásból kiírott elmélkedéseket : így hiszem, hogy ha vagyon valami szándéka a megtérésre és azonban óhajtja az Isten kegyelmét, majd származik benne a boldogságra vágyás, a pokoltól pedig irtózás. Amannak megnyerése, ennek elkerülése módjáról eszmélődés és tudakozódás.

A több módok között ez az egyik, mellyel él a nagy Isten, a bűnösöknek megtérítésében. Ez az *ujjászületésnek első mozdulatja* azokban, kikben e mód szerint munkálkodni kezd a kegyelem : az a *czél*,

melynek zugását hallod, azaz : munkáját érzed, ha nem tudod is titkos módját, mint ered és mint mégyen előbb *Ján. 3. 8.* Ez az az első vonatás, melyben maga az ember nem munkás; hanem az Atyának megelőző kegyelme *Ján. 6. 44. Hos. 11. 4. Ének. Én. 1. 4. Igy csirázik* (ezt teszi a görög szó *Baasávn*) az Isten beszédének újjá szülő magva *I. Pet. 1. 23.* az emberekben, ő néki mintegy híre nélkül. *Márk. 4. 26. 27.*

Ezekre világos példákat maga mutat a Sz. írásban szóló Sz. Lélek. p. o. Az első Pünkösöd napján, Sz, Péter Apostol prédikál Jeruzálemben a Jésus Kristus gyilkosságainak, és Sz. Lélek által megjövendőli nekik, e szörnyü és irtóztató bünéért, azt a rettenetes *ítéletét* Istennek, mely Jeruzálemre, és az egész zsidó népre eljövendő vala, ez titkos és hatalmas igéssel : *És teszek csudákat az égben oda fel, és jeleket e földön ide alá, vért, tüzet, és füstnek gőzölgését. A nap setétséggé változik, és a hold vérré, minekelőtte eljőjön az Urnak ama nagy és fényes napja. Csel. 2. 19. 20. 21.* az az : csak

a jelek is rettenetesek lesznek, melyek Jerusálemnek vég veszedelmét és ezzel együtt, a zsidó népnek megvettetését, elszéledését megelőzik ; mennyivel inkább az az idő, melyben az Istennek nagy *ítélete* reájok érkezik, mely végbe is ment a rómaiak által. Úgy hisszük, hogy ez a Jerusálemben és egész zsidó népen végbe ment ítélet, a többek után elől járó postája, és példája volt az utolsó nagy ítéletnek ; mely abból bizonyos, hogy mind a kettőről egyszersmind jövendől édes Üdvözítőnk, megfelelően a tanítványoknak e két águ kérdésekre : *Uram, mond meg minékünk, mikor lesznek ezek és micsoda jele lesz a Te eljövetelednek?* (t. i. Jerusálem és az egész zsidó nép veszedelmének) és *e világnak végének* (azaz : az utolsó ítéletnek.) Ezeknek hallása által hitet és megtérést szerzett a Sz. Lélek Sz. Péter hallgatóiban. Lásd miképpen? *Csel. 2. 37. 38.* Bizonyos e példából, hogy az ítéletről jól meghányt, vetett kegyes elmélkedés, Isten kegyelme által, segíti az első megtérést ;

a megtértekben pedig az abban nevelkedést. Lásd 2 Kor. 5. 10. 11.

Az üldöző Saulusnak csak megcsilámlék a *Mennyországi dicsőségnek fényessége*, melyből egy szót hallott az Úr Jézustól, s azonnal annak útjáról tudakozódott, ezt mondván félve, rettegve : *Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem?*

Magáról tanulván Sz. Pál, egyszer prédikál Félix római császár tisztartója előtt az *ítéletről*, ki ezen elálmélkodék, mely első mozdítása vala a megtérésre és a hitre ; de ő ezt megfojtotta.

Többre ment az ily ébresztő kegyelemmel ama tömlöcztartó *Tsel. 16.* ki magát meg akarván ölni és ezzel, már szinte a Pokol torkában levén, ezt kiáltá néki Sz. Pál a tömlöczből: *Ne veszed el magadat*, mely szóra, már mint pokol rettegeiseiben lévő ember, nagy hirtelen leszökvén a tömlöczbe, Pál és Silás lábaihoz esék, ezt mondván: *Uraim*, (hogy hát így, a mint indultam, el ne vesszek) *mit kell nekem cselekedni, hogy üdvözüljek?* Így, is meg-

esik a sokakra nézve: *Az Ur a pokolig levet ; ismét felhoz. 1. Sam. 2. 6. azaz: Megengedi, hogy az ő sok édes atyai intésére is szívének megkeményítő embert, a pokollal rettentse és a megtérésre hozza. Ez az, a mit Sz. Judás Apostol mond levele 23. versében : Némelyeket rettentéssel tartatok meg, mint egy tűznek lángjából kapván ki azokat.*

E példák, ha többeket elő nem hozok is, bizonyosan azt mutatják, hogy az *Itéletről, Mennyországról, Poklóról való* figyelmetes elmélkedést, egyik eszközül rendelte az Isteni kegyelem, a bűnben sokáig élő ember megtérítésére és éppen a végre hirdetteti azokat az ő Sz. beszédében.

Ha már erre is, mint végső utána való járására, a hosszú tűrő és várakozó Nagy Istennek meg nem tér : nincs egyéb hátra, hanem ez, a mit mond a Sz. Lélek : *Sid. 10. 27. t.i. Az ítéletnek rettenetes várása és a tűznek lángja, mely megemészti az Istennek ellenségét.*

De adja az irgalmas nagy Ur Isten,

## 14 SZÜKSÉGES ELŐJELENTÉSEK.

---

*ki nem gyönyörködik a bűnös embernek veszedelmében ; hanem megtérésében és életében :* hogy valakik, az ő szent beszédéből és más épületes könyvek olvasása után, ezen kis rövid summába világosan szorított könyvecskéből is, figyelmetesen elmélkedvén, az előre meg *trombitált* utolsókról, t. i. *Itéletről, Mennyországról, Pokolról : a jók ugyan erőről erőre* menvén, épüljenek ; a nyavalyás, bűnben élők pedig megtérjenek és üdvözöljenek.

Vége jelentem, hogy ez nagy dolgokról való rövid elmélkedéseket, ismeretes nótájú zsoltári énekekhez szabogattam és így versekbe foglaltam, tudván, hogy így könnyebben megragadnak és hogy édes magyar nemzetünk a kegyes versekkel készült könyveket szereti és azokban gyönyörködik,

Mínthogy az utolsó dolgok között a halál a legelső és azután leszen az *Itélet*, mint Sz. Pál Apostol is e kettőt így köti egyben. Sid. 9. v. 27. Ezen az okon, betették e könyvecskébe egy néhány kegyes énekek is, *a halálról és arra való készületről.*

## I.

### Az utolsó ítéletről közönségesen és különösen az igazak kegyelmes ítéletekről.

*Nota. Solt 50. Az erős Isten Uraknak Ura.*

## I.

**E** földön tűz és víz között lakunk,  
A levegő Ég felnyilt ablakunk,  
Ezen által látunk nagytüzeket ;  
Ezek alatt a bosszus vizeket,  
Melyek e földet elboríták régen,  
Óh föld! sok tűz kész égtedre az égen\*)

2. Ez a Keresztény hit tudománya :

Elmulik e világ alkotmánya, *Jel. 20. 11.*

Elmulnak az egek csikorgással, *2. Pét.*

*[3. 10.*

A föld meg ég nagy tűz ropogással ;

---

(\*) Láttak ebben valamit a bölcs pogányok a többek között Ovidus Libr. I Metamorph. így szól.

Esse quoque in fatis reminiscitur absore tempus,  
Quo mare quo tellus correptaque regia caeli  
Ardeat, et mundi moles operosa laboret, & c.

A hívők új eget s új földet várnak,  
Ez elmulókat nem itélik kárnak.

3. Mert ha majd szóll az Úr a holtaknak;

[*Ján. 5. 28. 29.*

Mind a *jóknak*, mind a *gonoszoknak*,  
Felkölti őket trombitájával, *1. Kor. 15. 52.*  
Az Arkangyal menydörgő szavával. 1.

[*Thess. 4. 16.*

Az egész föld kiforr új terméseket,  
Emberekből álló roppant erdőket \*)

4. Elbámulnak a zugó tengerek,

Hogy habjaikból kelnek emberek,  
Kiadván a beléjek holtakat, *Jel. 20. 13.*  
A tűz is felkölt égett tagokat ;  
Kiket a halak hasokba temettek,  
Ekkor, óh csuda! lesznek még élledtek.

5. A hegyek felnyujtják aranyokat,

A felhőkre teritik azokat, *Hag. 2. 8.*  
Ily felhőkből királyi szék készül,  
A király s biró *Jézus* ebben ül: *Mát.*

[*25. 31.*

---

\*) A Szent írásban erdők jelentenek sok embereket, mint a többek között *Ésa. 10. 18. 19.*  
*Zak. II. 2. Ésa 44. 23.*



---

Ezt sok szép színü szivárvány keríti,

[*Jel. 4. 3.*

Mindenféle drága kő ékesíti.

6. Napnál fényesb a király orczája *Jel.1.16.*

Fehér hónál tündöklőbb ruhája *Mát.17.2.*

Két élű hegyes tör nyúl szájából *Jel.1.16.*

Két szeme mint az égő tűz lángol, *Jel.*

[*1. 14.*

A királyi szék tüzel villámokkal, *Jel.4.5.*

Zeng, zúg, dörög, *ordít* nagy szózatokkal

[*Jób. 37. 3.*

7. E szék körül székekben zengenek, *Jel. 4.4.*

Arany koronás huszonnégy Vének ;

A szék előtt fenn álló udvarlók, *Dán. 7. 10.*

Tíz ezerszer száz ezer Angyalok,

Kik a királyra szegezett szemekkel,

Szót várnak arról, a mit tenniük kell,

8. Azt hallván nagy örömmel örülnek,

S mint sebes szél, tűz láng ki repülnek

[*Sólt. 104. 3. 4.*

A föld sarkokról fúvó négy szélre,

Nap kelet, nyugot, északra, délre: *Mát.*

[*24. 31.*

Ég föld közt csattog szárnyok s trom-

[bitálnak :

Minden népeket biróhoz czitálnak.

9. Itt, két ellenben fuvó szelekre, *Mát.*

[25. 32. 33.

Világ népe szakad két részekre :

A jók a király jobbjáról állnak ;

A gonoszok bal kézre elválnak.

Itt tetszik meg, kinek mint folyt élete :

Az Urnak úgy lesz róla ítélete. *Mal. 3.*

[18. *Préd. 12. 16.*

10. Ott kell ezekkel nékem is lennem,

Az ítélő szék előtt jelennem, 2. *Kór. 5. 10.*

S látnom a királyt dicsőségében,

A számvető könyveket kezében : *Jel.*

[20. 12.

Egy könyvből én is néven szóllittatom.

Ki legyek, mi voltam, nem tagadhatom.

11. Oh de már én ott mit mivelhetek?

A birónak jaj! mit felelhetek,

Megnémulok, mert lelkem bizonyság,

Hogy a rólam irt könyv szent igazság,

Sőt azt is, a mit nem tartottam bűnnek,

Bűnnek mutat könyve a szent Istennek.

[*Sólt. 50. 21.*

12. E földet sokszor rejteknek véltem,

[*Jer. 23. 24.*

A mindent látó szemtől nem féltem,

[*Sólt.10 13. 14.*

Félre tettem az Urnak törvényét,

Követtem a test s e világ kényét,

Majd az *Ur* szeme reám tekintése,

Az lesz, a mi volt *Péterre* nézése.

13. E szem ejt engem is nagy sirásba,

Velem minden nép lesz zokogásba, *Jel.*

[*1 .7.*

A nagy bűnösök jajgatnak, nyögnek,

Hegyeknek halmoknak könyörögnek;

[*Jel. 6. 16.*

Inkább akarván rájok rohanását,

Mint, az igaz és szent *Biró* látását.

14. Az ítélet kezdődik a jókon,

A *Jézus* szavát halló juhokon. *Máté. 25.*

Kiket néz édességes szemével, *Ének.5.12.*

Számban vész pásztori vesszejével : *Ezék.*

[*20. 37.*

Látja reájok tett vére hintését, *Sid. 12. 24.*

És *Szent Lelke* által lett pecsétlését.

[*Efés. 1. 13. 14.*

2\*

15. Ugy nézi mint atyja áldottait, *Mát.*

[25.34.

Mint tulajdon vérén váltottait,  
És mint templomait Szentlelkének :  
Békességet szól ez ő népének, *Sólt. 85. 9.*  
Mondván édes szóval: ti ne féljetek ;  
Mert tagjaim vagytok ; én ti fejetek.

16. De szükség magatokban térnetek,

E széken a bűnt megismernetek,  
Megvallanotok és megbánnotok,  
Szégyenlenetek s megutálnotok ;  
Mert itt helye a végső megtérésnek,  
Vég igazulás s vég megengedésnek. *Jel.*  
[19. 8.

17. Nem lesz kemény szemrehányás vetés ;

Sőt kegyes arra emlékeztetés :  
Mily nyavalyás volt elmúlt életem,  
Mi volt? de már mi feltámadt testem?  
Tévén ott e kettő egyben vetését :  
Látom sorsom legjobb részre esését.

[*Sólt. 16. 6.*

18. Ekkor magam épen által adom,

Jézus lábzsámolyát megragadom,  
Királyi székénél leborulok,  
*Pásztori botja végéhez nyulok, Sólt. 23. 4.*

---

Kiáltván, hogy magától el ne vessen ;  
Sőt tévelygő juhát mennybe vezessen.

[*Sólt.* 119. 176.

19. Meg is lesz itt vég vallás tevésém,

A bűnről vég meggyőztetésem,

E bűnnek végső megútálása,

Vég gyűlölése s vég elhagyása ;

Ekkor lesz Safi végső ifjulásom, *Sólt.*

[*103.* 5.

Lelki s testi vég megigazulásom. *Sólt.*

[*17.* 15. *Mát.* 25. 46.

20. Mert miként közbenjáró Jézusom,

Én életem és feltámadásom, *Ján.* 11.

Feltámadtával nyert igazulást, *Esa.* 53. 8.

Halál fogságából szabadulást :

Ugy meg lévén az én feltámadásom,

Végbe megy egész megigazulásom.

21. Ekkor az Úr lángozó szolgálói,

Mennyből véle jött Szent Angyalai,

E földön vég szolgálatot tesznek,

Szentek számára szék rakók lesznek,

[*Dán.* 7. 9.

Kik a bíró körül szép renddel ülnek, *Jel.*

[*20.* 4.

Ő vele e világot meg ítélnék. *1. Kór.* 6. 2.

22. A jóknak feltámadott testeket,  
S azoknak minden érző részeket,  
Halandóságból levetkezteti, *1 Kór. 15.*  
Hallhatatlanságba öltözteti ;  
Lelkeik lesznek olyak mint Angyalok,  
*[Mat. 22. 30.*  
Testeik Krisztus testéhez hasonlók. *Filip.*  
*[3. 21.*
23. Ha majd Lelkem ily testtel egyesül :  
Kimondhatatlan örömmel örül, *Sólt. 16.*  
*[9. 10. 11.*  
Mint *Saskeselyü* a repülésre, *Esa. 40. 31.*  
Oly könnyü leszen Mennybe menésre.  
Ekkor mond *Jézus* : Fiaim ! jöjjetek,  
Győzedelmi székem a ti széketek.
24. Mert mikor tagjaimban éheztem,  
És bennök szomjuságot éreztem *Mát. 25.*  
Azokban ennem s innom adtatok ;  
Több szükségben is jóval voltatok,  
E kis jóért vegyetek nagy jószágot.  
Birjatok ingyen örök Mennyországot.
25. Mindjárt Jézus királyi szavára,  
Angyal tábor kél sebes szárnyára,  
Nagy harsogásu trombitálással  
Repülnek *Sionban* hír adással,

---

*Kaput nyitnak s az igazak bemennek,*

*[Esa. 26. 2.*

*Arany piaczára Jeruzsálemnek. Jel. 21. 21.*

26. Oh! élők s holtak igaz Birája *Csel.*

*[10. 42.*

Jézus! Mennyei Sion Királya! *Sólt. 2. 6.*

Kérlek most e nyavalyás életben,

Ugy láss engem e vég ítéletben,

Mint érettem megholt egy közben járom

Te üdvözítésedet várván várom. *Sólt,*

*[119. 166.*

### **A gonoszok megítéltetéséről és a Pokolról.**

*Nóta : Sólt. 137. Hogy a Babiloni vizeknél  
ültünk.*

#### **I.**

**E**lmenvén a jók az örök életre, *Mát. 25. 45.*

A gonoszok vonatnak ítéletre,

Tudják magok, hogy istentelenek,

A nagy székre menni kénytelenek ;

Jézus sem tart őket maga népének ;

Nem látván nyomát bennök szent ké-

*[pének.*

2. De azért igaz Itélő *Birájok*,

Mert *Hitet s megtérést* bizott reájok ;

De nem hittének, meg nem tértenek,

Sőt mind holtokig bűnben éltenek.

Itt Jézus tőlük szoros számot vészen

S mindenik maga menthetetlen lészen.

3. Ott áll a Sátán Pokol seregével,

Lesi mint bán Jézus az ő népével,

Várja a bíró szentenciáját :

Hogy igazán elrántsa prédáját, *Esa.*

[49.24.

Kit sok bűnre vétellel vett magának :

Ezért igazán tartja sajátjának,

4. Szól a Király bal felé hatalomban,

Mond: átkoztak nem jöttök országomban,

Teremtőtöktől elpártoltatok,

Istentől Ördöghöz állottatok,

Én titeket soha nem ismertelek ; *Mát. 7. 23.*

Távozzatok tőlem Istentelenek.

5. Nem volt semmi irgalmasság bennetek,

Éhező voltam, de nem érettetek,

Szomjúhoztam, italt nem adtatok ;

Mezitlen voltam, nem ruháztatok,

Velem tagjaimban jót nem tettetek,

Átkoztak az örök tűzre menjetek.



6. Ekkor a Sátán él szabadságával,  
Ugy bán a Birótól nyert prédájával, 2.

[Pét. 2. 19.

Mint az ezt igazán érdemlette ;

Örül, hogy Pokolra íteltette,

Zörög a setéségi vas lánczokkal ; 2

[Pét. 2. 4.

Fűzvén pokolra rabjait azokkal.

7. Óh! szörnyü óh ! rettentő ordítások !  
Jajgatások és fog csikorgatások ! *Mát.*

[8. 12.

Melyeket e kárhoztattak tesznek,

Már is, hogy Pokolra útat vesznek,

Óh mint akarnák, hogy jókká lennének !

De már nincs idő, hogy megtérhetnének.

8. Hurcoltatván e földről a mélységre,  
Vissza tekert nyakkal néznek az égre,

[Luk. 13. 28.

S hát látják felmenő Birájokat,

S azt kísérő tábor Angyalokat,

Látják a Menyben felmenő Szenteket,

Hallják szép győzedelmi énekjeiket. *Jel.*

[15. 3. 1. Kor. 15. 55. 57.

9. Kik harsogják bárány Jézus hatalmát,

[Jel. 5. 12.

## 26 A GONOSZOK MEGITÉLTETÉSÉRŐL

---

Bűn, poklon, halálon vett diadalmát,  
Éneklük a jóknak boldogságát,  
A kárhoztak boldogtalanságát ; *Péld.*

[29. 6.

A megnyilt ég is zeng nagy énekléssel,  
A Királyt s népét vár ékes zengéssel.

[*Esa.* 35. 10.

10. Ezen amazok eltelnek méreggel,  
Irigy s gyötrő gyűlölség dühösséggel,  
Poklon innét ég bennök e Pokol ;  
Mely nékik szörnyü nyelv rágást okol,

[*Jel.* 16. 10.

Epéjüket, véröket felforralja, *Jób.* 20.

[14. 25.

Szíveket hasogatja marczangolja.

11. Lelkiismeretök velök perben száll,  
Soha megnem haló rút féreggé vál,

[*Ésa.* 66. 24.

Ellenök Biró, tanú, vádlójok,  
Poroszló, kinzó szerszám, hóhérjok, \*)

---

\*) Joh. Gerhard. Ex Cypriano Medit. 33. Fuge  
hoc conscintie judicium, in quo idem simul reus,  
actor teftis, judex vortor, carcer, flagellum, exerutos,  
carnifex caes.

Tömlöcz, mérges kígyó, vipera, sárkány.

[*Jób.* 20. 16.

Kiből méreg tenger forr száján farkán.

[*Jel.* 9. 18.

12. Azonban pokol felé hurczoltatnak ;

Már pokol hogy ők Istent nem láthatnak,

*Pokol*, hogy nincs térítő kegyelem,

*Pokol*, hogy nincs pokoltól védelem,

Pokol, hogy az időt elvesztegették,

A megtérést lehetlenné tették.

13. Ily poklokon mennek nagyobb poklokra,

A széles úton tág pokol ajtókra, *Esa.*

[30. 33. *Mát.* 7. 13.

A mélység vár őket tátott szájjal,

A *Pokol* serege tűz szabjával,

Ég vérök már is, hogy ezeket látják,

Lehánytokat még az egek váratják.

14. Bánják földből lett feltámadásokat,

Jobb szeretvén ott örök alvásokat,

Keresik a halált de nem lelik ; *Jel.* 9. 6.

Mert ez már mint vert had fut előlük,

Már nem lehetvén kívánt meghalások,

Ezzel is bővül gyötrő kinlódások.

15. Ekkor lesz az egek vég háborgása,

Kénköves tűz esőkkkel szakadása,

## 28 A GONOSZOK MEGITÉLTETÉSÉRŐL

---

Földreszkettető menydörgésekkel, *Sól.* 18.

Villámok, mennykövek kő essőkkel,

Melyeket az Ur e vesztek kárára,

Készített e vég *ütközet napjára*, *Jób.* 38.

[22. 23.

16. A fényes nap elrejtőzik előlük, *Esa.*

[34. 3. 4.

Hold, csillag, sereg, elrejt magát tőlük,

Feltámadt testeik nyílt ablakit,

Pokol setét vak tüze megvakit,

Itt pokol tűznek nincs fénye, világja ;

Hanem setét füst, vesztő, rontó, lángja. \*)

17. Minden éltető szer támad [ellenök,

Levegő ég helyt füsttel lehellenek,

Testek gyúló száraz fák a tűznek, *Luk.*

[23. 31.

Nem tehetik szerit egy csep viznek;

[*Luk.* 16. 24.

\*) Joh. Gerhard. Medit 49. De tormentarum  
infernium gravitate ex Carrussi Lib 4 de Novissi-  
mis. Separabitur Dei virtute claritas ignis ab ejus  
adustiva virtute claritas bedet In gandum Sanéforum  
vis adustiva in tormentum damnaturum

Statius in Thebaide Niger omnibus aris Ignis.

Virgil. Patet atri ianua ditis.

---

Lesznek a földnek kihányt okádása : 3.

[Mós. 18. 25. 28.

Ájuló irtózás ezek hallása.

18. Állván rajtok az igaz ég bosszúját,  
A bezárt égből kinyujtja csak újját,  
Jelül ; hogy már lehurczoltassanak,  
Hogy mind örökké kínoztassanak ;  
Mond : mivel örök Istent káromlottak :  
Legyenek örökké vesztek romlottak.

19. Ottan rohannak pokol mély tavában,  
Esnek egészen Sátán hatalmában,  
Tapsol kinjában pokol sokaság,  
Hogy sokasúl a kinos társaság ;  
Vélvén, hogy a kinok többre oszolnak,  
De mind egyforma rabjai pokolnak.

20. Szól az ég: a Pokol kzáratik rájok,  
*Örök* gyalázat borító ruhájok, *Esa.* 66.  
[24. *Sólt.* 71. 13.

*Örök* rabjai a kárhozatnak,  
*Örökkön örökké* kinoztatnak ;  
Nincs szünte vége az égő inségnek,  
*Örökké* égvén soha meg nem égnék.

21. E kinos Pokol életre jutások,  
Lészen ezeknek második halások ; *Jel.*  
[20. 6.

### 30 A GONOSZOK MEGITÉLTETÉSÉRŐL.

---

Mert *itt* lelki életet nem éltek :

Azért *ott eleven* holtak lettek.

A dicsőült Lelkek élnek Istennek, *Luk.*

[20. 38.

Ezek dög élteket élik ördögnek.

22. Ez, ez, a mit mond Isten, beszédében :

*Rettenetes dolog esni kezében, Sid. 10. 31.*

Minden bűnösnek *megemésztő tűz, Sid.*

[12.29.

Meg nem térőket magától el nem űz, *Jób.*

[18. 18. *Mát. 7. 23.*

Kik nem becsülik kegyelme idejét,

Vesztőkre fordítja minden erejét. *Esa.*

[28. 21. 22.

23. Rettenj meg ember, ki még e földön

[élsz,

Te, te, kivált ily nagy Istent nem félsz,

Ha még nem hallasz pokolból sírást :

Olvasd, halld, de szentül a Szentírást.

Ott az előre tett hirt megtalálod, *Luk. 16.*

Élj igaz hittel boldog lesz halálod.

**Más ének azonról. Tudni illik : Az elkárho-  
zottaknak boldogtalan állapotjokról.**

*Nóta : Sólt. 144. Áldott az Úr, ki kezemet tanítja.*

*Vagy : Négy rendenként a 8-ik Sóltár Nótájára.*

I.

**Ó**h örökké való boldogtalanság!

Melyben ejt gonoszokat a bolondság,

Melyet a bűnben látnak magok is ;

Lát Isten, Angyal, látnak mások is ;

De a Sátán titkos mesterségével,

A test csiklandó kecségtetésével,

A megvakult bűnöst bűnre veszi

S ha meg nem tér majd rabjává teszi.

2. Mint felgyúlt tövis tűznek ropogása,

Alig kezd, azonnal lesz elalvása : *Préd. 7. 6.*

Szint oly lobbant rövid tűz hevesség,

A bűnben tartott testi kedvesség :

De maga után hágy hosszú gyötrelmet,

Poklon, innét is sok ezer félelmet ;

Bár lelket a test ejt is álomban,

Majd álmot vesz s felkél tűz álomban.

3. A tűz nem ad álmat az égő testnek ;  
Ád a fel ébredt Lelkiismeretnek,  
Soha be nem zárható szemeket,  
Sok tett bűnt szemre hányó nyelveket.  
Ez ama féreg, melynek nincs hallása, *Esa. 66.*  
A örök tűz, melynek nincsen alvása ;  
A Pokol kin legnagyobb betegség,  
Nyugodalmat nem ad az ellenség.

4. A bűn legfőbb gonosz e rosz világban,  
Azért ejt legfőbb boldogtalanságban,  
A ki a legfőbb jótól elszakad :  
Az legnagyobb büntetésre akad.  
A ki örökké élő Istent bántott,  
Örökké tartó kínt magára rántott ;  
A véghetetlen Isten sértése :  
A meg nem tértnék örök veszése.

5. Ezt az Úr Vicéje hányja szemökre,  
A Lelkiismeret ront rosz szívekre,  
Gonosz életéről meggyőzi őket,  
Felforgatja az elmúlt időket.  
Az Isten útjait megigazitja,  
Vesztöket magoknak tulajdonítja,  
Hogy a Sátánnak rabúl adattak,  
Illő : mert élvén ehez ragadtak.

6. Most él rajtok Sátán egész jussával,



Ugy bán velük mint igaz prédájával, *Esa.*

[49. 24.

Mint örökséget betakarítja,

Kénköves tűz lánggal beborítja.

Nincs mivel vett rabjainak fizessen,

Nincs más mivel őket gyönyörködtessen :

Bűnre vette testi édességgel,

Fizet keserű pokol méreggel.

7. A legfőbb jó már ezektől elállott,

E helyt fejökre legfőbb gonosz szállott,

Lelkők testök van Ördög kezében ;

Égnek a kénköves tó tüzeiben :

Lelkők a lelkiismeret gyötrelmét,

Testök szenvedni pokol tűz sérelmét,

Nincs épség élő égő testökben ;

Kétségbeesés tűz forr lelökben.

8. Minden érző tagok nagy kint éreznek :

Szemök kínból facsart, forrt vért véreznek,

Fülök, töltek ordítás hangjával,

Orr, égett eves dögtest szagával ;

Száj-iz étke örök éhség szomjúság,

Valami testül *tapasztalhatóság* :

Nem egyebet éreztet fájásnál,

Test minden részén a kinlódásnál.

9. Nincs a Léleknek egy jó gondolatja,

Az elveszett drága időt forgatja,  
Nem, hogy így szívét örvendeztesse :  
Hanem hogy vesztén magát veszesse.  
Nincs már itt mód bölcsesség keresésre,

[Préd. 9. 12

Jó s gonosz közt választó ítélésre ;  
Minden erő megy kín hordozásra,  
Ezt sem győzi, hát hogy érne másra.

10. Emlékezik a Lélek, tett vétkekre,  
De ezeknek is emlékezetökre :  
Édes bűnén tűz könnyezést csorgat,  
Nyelvet rág és fogakat csikorgat. *Jel. 16.*

[10. Mát. 8. 12.

Bosszankodik, de hiába magára,  
E bosszankodás is fordul kinjára,  
Mert nem azért zokog, hogy vétkezett ;  
Hanem, hogy a kinhelyre érkezett.

11. Külön kínzása lesz minden bűnöknek,  
De mint nem tuthadt számát a vétkeknek ;  
Szint úgy pokol kín számlálhatatlan,  
Még pokoltól is kimondhatatlan.  
Mint a Mennyország tele minden jókkal :  
Pokol is tölt tár, végetlen kinokkal.  
A jók ott fenn vigan énekelnek, *Ésa. 65. 14.*  
Arra itt alatt jajjal felelnek.

12. Megnyilván ekkor az ég utoljára,  
Tűzből néznek *Ábrahámra, Lázárra,*  
Ettől kérik vízben mártott ujját,  
Megenyhitni égő nyelvök lángját ;  
De nincs már e kérdésnek semmi helye,  
Mert elmúlt a *hüvesítés ideje, Csel. 3. 19.*  
Ábrahám ad vég választ kértökre,  
Örök zárt vét poklokra s egekre. *Luk.*

[16. 26. \*)

13. Ekkor óh elmúlt minden mulandóság,  
Áll ég, pokol, örökkévalóság.  
Óh! Isten segíts mennyben készülnöm :  
Te segíts a poklot elkerülnöm.  
Te adj minden *gonosztól iszonyodást,*  
Óh Te adj minden, *jóhoz ragaszkodást, Róm.*

[12. 9.

Hogy Tied lévén minden jóságom,  
Csak néked köszönjem boldogságom.

---

\*) Ha birnék száz nyelvvel, s száz ember szájával,  
Nagy tüzes vast verő száz pőröly hangjával ;  
De a bűn sok nemét meg nem számlálhatnám  
Pokol kinja számát is ki nem mondhatnám.

**Más ének, arról. Mint kell élni Pokol s kár-  
hozatot kerülő és Mennyszágra vágyó  
keresztyén embernek.**

*Nóta: Sólt. 8. Óh Felséges Úr mi kegyes Iste-  
nünk. Vagy : Nyolcz-nyolcz soronként Sólt. 144.*

*vagy Sólt. 32.*

I.

**Óh** mily drága e kegyelem ideje! *Efés. 5. 16.*

Az Isten jó kedvének esztendeje, *Esa. 61. 2.*

Mely bár rövid ; de elég a végre,

Hogy ember juthasson üdvösségre.

2. Az idő Istennek jó adománya,

Tanító, kinek ember tanítványa, *Sólt. 19. 3. 4.*

Pitvar és tornác a Mennyszágra : *Sólt.*

*[84. 3. 4. 5.*

Keskeny út, s kapú a boldogságra. *Mát. 7.*

3. Óh *Isten!* ki nékem ez időt adtad

És szent igédben azt is meg fogadtad :

Hogy ez időben vezérem léssesz ; *Sólt. 32.*

*[6. 7. 8.*

És ezt megbecsülöm, bölcsé téssesz.

4. Te taníts napjaim számlálására, *Sólt.*

*[90. 12.*

Hogy fussak azokon lelkem javára,  
Töltsem szent neved dicsőségére  
S felebarátom üdvösségére.

5. Ha meggondolom időmnek kezdetét,  
Születésemmel kezdett eredetét :  
Siratom csecsemői sorsomat,  
Oly, mint vad szamárfi mi voltomat. *Jób.*  
[11. 12.]

6. Kesergem gyermekségem bolondsá-  
[gát, *Péld. 22. 15*  
Ifjuságomnak sok rossz kívánságát, 2. *Tim.*  
[2. 22.]

Áldott az Ur ! ki még időt adott :  
Hogy azokon tehessek bánatot.

7. Ember ez áron vedd meg mult idő-  
[det, *Efés 5. 16.*  
Melyben bú nélkül hagytad sok bűnödöt ;  
Bánd meg most : arra való ez idő,  
Ne légy ezután a jóban meddő.

8. Légy mint csecs-szopó Istent dicsé-  
[réssel, *Sólt. 8.*  
Légy gyermek az álnokság kerüléssel,  
[*Mát. 18. 3.*

Mint *ifju* emlékezz Teremtődről ; *Préd. 12.*  
[1.3.]

Végre sietsz ; gondolkodj végedről.

9. Mindenek felett kérjed Istenedet,  
Hogy őt szeretni gerjessze szivedet ;  
De úgy jutsz Isten szeretetére,  
Ha nem élsz a test kénye s kedvére.

10. A testnek bűnre gyúlt gerjedezését,  
Úgy tartsd mint pokol reád tüzelését,  
Oltsd el azt első fellobbantában,  
Örül lelked e bűn elaltában.

11. Ez eloltott tűz helyt azt a jót tegyed,  
Melyre a Szentlélek tüze hajt téged ;  
A ki a kezdett büntől elfogott,  
Csak kérd : mindjárt kezd benned jó dolgot.

12. Mond ; *Uram!* érzem a bűnre hajlásom,  
Kicsinyben mult el nagy iszamorodásom, *Sólt.*

[73.

A Te kegyelmed, hogy el nem estem,  
Kegyelmed, hogy bűn helyt a jót tettem.

13. E Te dicsőséges kegyelmességed, *Efés. 1.*  
Oh hajtson arra ezután is téged ;  
Hogy szüntelen óhajtsak s vigyázzak,  
És nagy Istent bűnnel ne gyalázzak.

14. *Uram!* Te szerettél elébb engemet, *1.*

[*Ján. 4. 10.*

Szerelmedre Te buzditád Lelkemet ;

E Te szerelmeddel, óh Istenem !

Ronts el minden bűn szerelmet bennem.

15. Hogy szeretlek jobban nem jelent-

[hetem,

Mint ha jó s szép munkáid emlegetem \*)

Kiket ember javára formáltál,

Tanító mesterül mellé adtál.

16. Hiszem : hogy *Te* teremtettél mindene-

[ket, *Sid. 11. 3.*

Mind látható, mind láttatlan műveket,

Ég, föld, tenger, nap, hold, csillag sokság,

A nagy Istent hirdető bizonyosság.

17. Mindenütt látom jószágod jeleit,

Szeretetedre vonzó köteleit, *Hós. 11. 4.*

A fényes nap melege, világa,

Életem segéde, vidámsága.

18. E fényes nap nappal vezér lámpásom,

Elnyugtával int, hogy legyen, nyugvásom,

Minden estén tőlem el rejt magát :

Hogy csudáljam az Ég sok csillagát.

19. Ez áldott Nap teszi a földet termővé,

Főzván a tenger s föld párát essővé,

A Holdat is társul vévén erre ;

---

\*) A többek között egyik jele ez az Isten szeretetének.

Bő áldást hoz baromra s emberre.

20. E Napnak szörnyü nagyságát mutatja,  
 Hogy földet, tengert, fényével behatja ;  
 Sőt *Plánéták*, üstökös csillagok,  
 E nagy Nap világával gazdagok.

21. A nekünk látszó szivárványnak fele,  
 Mily nagy a Nap, annak csak egy kis jele,  
 Lásd mekkora e nap lementében,  
 Sok száz ezer mérföldre létében.\*)

---

\*) A szép szivárványt a nap festi a vele által ellenben lévő harmatos fellegekre az ő nagy kerek-ségének, pártázatjával, vagy széleivel, nem pedig az ő egész Corpusával, testével, mert úgy a szivárványnak is olyannak kellene lenni, minéműek a vak-napok (partbelii) és a vak holdak (Halo Paraselene) melyekben a Nap és Hold a magok egész testöket benyomják, mely nyomadék oly nagy messzeségről csak kisdéd kerek formában esik a Nap és Hold irányában lévő föld alsó pártázataiban. De már a Szivárvány keskeny szélességü kerülete azt látszik mutatni hogy az a Napnak karajos vagy kerületes széleitől rajzoltatik a fellegekben, melynek sugárjai oly nagy magosságról jöven a föld felé, mely sokkal kissebb a napnál, mennél alább jönnek a nap kerek-ségéhez képest, kerek formában, annál jobban egymáshoz jönnek és össze szorulnak, mégis mily nagy karika szivárványt vetnek, mely még annál is sokkal



22. A Hold is éjji tanító Mesterem, *Solt. 8.*

Ez éjj *Vezére*, nékem is *Vezérem*,

Az őt teremtő s vezetőjéhez,

Mind kettőnknek egy Teremtőjéhez.

23. Szó nélkül szól hozzám éjj világával,

[*Solt. 19.*

Hozzá szól szemem is szép látásával *Ének.*

[6. 7.

Lelkem csudálván csuda járását,

Szép színét, növését és fogyását.

24. A csillagok éjj gyönyörűségei,

Tündöklésökkel szem sziv szépségei,

Lásd : villogván mintegy beszélnek *Esa.*

[40. 26.

Nagy jóvoltáról a nagy Istennek.

25. Mert ezekkel embereket biztatja,

[*Solt. 65. 9.*

---

nagyobb, mint a mennyinek mi látjuk, minthogy a tőlünk fel felé messze lévő dolgok a mi kis szemfőnyünknek, mennél fentebb vannak, annál kisebbeknek látszanak. Ha szabad a (hasonlítás) mint a bádognálcsérnek felső tág szája vagy karimája, a szára végén kis kerektségben szorul. De erre legvilágosabb példa az aczél tükör, mely a nagy kerekségű napnak sűgárjait, egy kis kerek karikában szoritván tüzet gerjeszt.

Hogy mint ezeket teremtette s tartja :

Ugy embernek jár gonddal mellette, *Esa.*

[40. 26. 27.

Sőt ezek is vannak ő érette, *Solt. 8.*

26. A mit Isten nekünk ígért nem látjuk,

[2. Kor. 4. 18.

De mint az égi tüzeket láthatjuk :

Oly igaz, hogy azt beteljesíti,

Ábrahám példáját erősíti, *1. Mos. 15. 5. 6.*

27. Nézd külön a két hajnal gyöngy csil-

[lagát,

Ugy tartsd mintha Jézust látnád ő magát ;

Mert ő szent Felsége mondja maga :

Én vagyok *hajnal fényes csillaga. Jel. 22. 16.*

28. Nékem szól az úr az alsó egekkel,

Tanit az eget fedő fellegekkel ;

E felhők is árasztják jóságát,

Töllem szeretésre méltóságát.

29. Büntől ijeszt a felhőknek tüzével,

Kenyeret természet leszált esőjével,

Hó, hamat s az Ég szép szivárványa,

Az Úr jómra formált alkotványa.

30. A fuvó szelek is nekem szolgálnak,

Levegő eget meg szürnek, szitálnak,

Port, polyvát, gaszt, kenyereimtől üznek

Vigyázására intnek a tüznek.

31. Az égi madaraknak seregei,  
Azoknak számlálhatatlan nemei,  
Lakások, fészkek, szavok, élésök,  
Istentől emberhez tett intések, *Jér. 8. 7.*

*[Mát. 6.*

32. Lásd Isten nagyjóságát a vizekben,  
A meszszünét kincs hordó tengerekben ;  
A folyó vizek óh mely hasznosok !  
Ételt, italt adni alkalmasok.

33. A hegyek is Istenről kiáltanak *[Ésa.*  
*49. 13.*

Sok féle jóságáról prédikálnak,  
Erdőket szülnek ember hasznára,  
Meszet, követ adnak hajlékára.

34. Aljaikban hűves patakok forrnak,  
Középen által kútjai a bornak,  
Barlangjaikban a vadak laknak,  
Paloták sok zengő madaraknak.

35. Vetett ágy sok hegy aranyak s  
*[ezüstnek,*  
És anyja egyéb hasznos ércz nemeknek,  
Ama nagy áru köveknek anyja,  
A tenger a sót bennök foganja.

36. Csuda mivolta sok földi férgeknek,

Ki egy, ki másként szolgál embereknek :

A méhecske tart édes falattal,

Az eperj bogár szép ruházattal.

37. Embert tanít a hangyai munkásság,  
Restség nyavalya ellen jó orvosság,  
A gözücske földi mogyorója,  
Szükségkor, sok szegény táplálója.

38. A több kisebb nagyobb földi férgekben,  
Ha nem tudjuk még, mi haszon ezekben ;  
Szép haszon, hogy bölcsen nézván őket,  
Csudálván áldjuk Teremtőjüket.

\*       \*

\*

39. Földi férgek közt legnemesb féregre,  
Fordítván elmém a féreg emberre : *Job.25.6.*  
Itt Isten fő csudáját találok,  
Mint nemes remek művét csudálom,

40. Ebben a menny, föld, van egy kis  
[csomóban,

Az égi lélek beszállt föld kunyhóban,

Egész egy kis világ a *test, lélek* :

Én vagyok ez ember a mig élek.

41. E két rész (fél) természettel ellenkező,  
De egybe kötve egymással egyező,  
A *látzó test, láthatatlan* lélekkel,  
*Halhatatlan lélek haló testtel.*

42. Ez egyben köttetés Isten csudája,  
A világi bölcs hiában vizsgálja ;  
Ezt, véges elme meg nem tudhatja,  
A sokféle értelem mutatja.

43. Ámbár e két rész egyes ő magában,  
De már a Lelki életnek dolgában :  
Ellenkezik a Lélek a testtel,  
A bünt kívánó test a lélekkel. *Galat. 5.17.*

44. Lélek jóra kész, a test erőtelen,  
Test lélekkel küzd a jó tétel ellen,  
Test a bűn könnyen gyúló táplója,  
A Lélek vágy lenni eloltója.

45. De nem lesz e test Lélek örök helye,  
Mivel hogy e test halálnak műhelye ;  
A Lélek Mennyből testtől válást nyer ;  
A test porrá lesz, Lélek Istenhez tér. *Préd.*  
*[12. 9.]*

46. Mind magamban, mind minden te-  
[remtésben,  
Lévén ezekről Szent elmélkedésben,  
Az Ur nagy jóságát tapogatom,  
Nagy szeretetére indittatom.

47. De legfőbb okom, hogy Istent szeressem  
És mint legfőbb jóm kívánjam, keressenem,  
Ez : hogy mikor voltam ellensége,

Akkor lett Istenem Szent Felsége,

48. Örök frigyét kötött az Ur én velem,

Szép teremtésit nem soká szemlélem,

Ég, föld, mind világ végig fenn állók

De én ezektől mindjárt elválok.

49. Óh ti, Istennek szép teremtései !

Menny, föld, s ezeknek sok szép seregei !

Óh mily jó tanítóim voltatok !

Világ végig embert tanitsatok.

**A kegyelemnek állapotjáról és abban létel-  
nek igaz jeleiről, melyek szerint tartozik a  
jó keresztyén ember magát szorossan meg-  
vizsgálni, melyik úton jár.**

*Nóta. Solt. 8. Óh felséges Ur mi kegyes*

*Istenünk.*

I.

Térek már kegyelem állapotjára,

Istennek lelkeimmel tett jó dolgára, *Solt.*

[66. 16.

A Sátán markából azt ki vétén, *Csel. 26. 18.*

S kegyelmének edényévé tévén.

2. Szép e látható világ is magában,

Az Ur is örvend sok szép munkájában.

[*Solt. 104. 31.*

Minden teremtés Istent ismertet, *Róm. 1.*

[20. 21.

*Igazakkal Teremtőt dicsértet. Solt. 33. 1.*

3. De Istennek legnemesb teremtése :

Az ó embert új emberré tevése,

Valaki újon nem születetik :

A Mennyországban nem eresztetik. *Ján. 3. 3.*

4. Mint bűnben holt, ez életre úgy jöttem,

[*Efés. 1. 2.*

A barmoktól ez egyben különböztem ;

Hogy holt testben élő lelket hoztam ;

De létem s mivoltomat nem tudtam.

5. És mint született testem rútságából,

A méhben büszödt vér undokságából,

Földi víz mosással tiszta lészen :

Mennyei víz lelkemmel úgy téssen.

6. Uj születésem tisztító forrása, *Tit. 3. 5.*

Mennyből jött szent keresztség víz folyása ;

Az ahhoz foglalt Krisztus vérével,

Holt bűnöst felköltő szent lelkével.

7. E szent keresztség tesz Isten fiává,

Az anyaszentegyháznak *szent* tagjává, 1.

[*Kor. 7. 14.*

Ebben tesz Jézus reám kezeket, *Mát.* 19. 13.

Megáld s mellém ád Angyal őrzőket, *Mát.*

[18. 10.

8. Bár én még ezeket csecsemő koromba  
Nem érzém, lévén még elmém goromba,

De a mi az Urnak nagy jósága :

*Észben vételt megelőz országa. Luk.* 17. 20.

9. E keresztséget szüntelen forгатom,  
Erejével magamat tartóztatom,  
Testem lelkem rútitó bűnöktől, *2. Kor.* 7. 1.  
Bűnre csaló sok kísértetektől.

10. Mert ebben esküvést tettem Istennek,  
Hogy ellent mondok *Ördög, világ testnek* :  
Jaj! hát én mindennapi esetem,  
Azt kiáltja : Hitemet megszegtem.

11. Mint Izraellel kőszikla forrása, *4. Mos.*

[21. 6. 1. *Kor.* 10. 4.

Jár velem e Szent Kereszt víz folyása,  
E bujdosásom nagy pusztájában,  
Míg jutok a felső Kanahánban.

12. E keresztségből jól megtanult tiszttem,  
Nemcsak a bűn kerülésre hajt engem ;  
Hanem egyszer s mind szentül élésre,

*Rom.* 6. 4. 5.

S jó lelkiismeret megszerzésre. 1, *Pét.* 3. 21.



13. Szent keresztség szerént folyván éle-

[tem,

Üdvösségem felől kérdezkedhetem.

Istennel, jó Lelki ismerettel,

Biztat is *titkon* bölcs felelettel. *Solt.* 51. 8.

14. Nekem mond Jézus édes biztatással,

Ne félj, biztatlak a bűn bocsátással,

Bár légy füstölgő mécsbél, tört nádszál.

[*Mát.* 12. 20.

Csak hidj jól, lelked nálam jót talál.

15. Térek már a Mennyországnak kul-

[csára :

A *hitre*, Isten nagy ajándékára,

A Szentlélek Isten Gyümölcsére,

Minden Virtusoknak kútfejére.

16. Ez hit, szem gyanánt szolgál én lel-

[kemnek ;

Mert mivel Szent színét én Istenemnek ;

Testi bűnös szemem nem láthatja,

A hit bizonyosan megmutatja. *Sid.* 11. 1. 6.

17. E hit bir járó lábak erejével, 2.

[*Kor.* 5. 7.

Hit által járó Énók Istenével, *1. Mós.* 5. 22.

Ábrámot oly fent járóvá tette,

Mintha volna Istennek előtte, *1. Mós.* 17. 1.

18. Két sas szárnyai : *szeretet, reménység,*  
Mind a kettőnek tárva nyitva az Ég :  
A *szeretet* egyben köt *Jézussal,*  
A *reménység* Mennyben laki, jussal. *Sid.*  
[6. 19. 20.]

19. Ha nem láthatom Istent személyében,  
[2. *Mós.* 33. 20.]  
De hallom szavát ő szent beszédében,  
[*Ján.* 1. 18.]

A hit nem származhat a látásból ;  
Hanem ered, és él a hallásból. *Róm.* 10. 17.]

20. A mit test szemmel látunk, mind  
[mulandó,  
De a nagy Isten, nem lévén halandó :  
Mulanót láttat muló szem világ ;  
Örök jókat, örökké valóság. 2. *Kor.* 4. 18.]

21. Az Ur beszéde életem lámpása,  
Vezér ; hogy ne legyen lábam botlása,  
Szegény Lelkem ezüstje, aranya, *Solt.* 19.  
[11. 119. 72.]

Édes szin méze, szoptató Anyja. *Ének.* 8.  
[1. 1. *Pét.* 2. 2.]

22. Bár most a pokol tüzeljen ez ellen,  
Bár ostromolja ma sok istentelen ;  
De nem tudva, ez aranyt tisztítja,

Hétszeri próbáját igazítja. *Solt. 12. 7.*

23. Elmulik e látszó Ég, a föld meg ég,  
De a szót, melyet szült az harmadik Ég,  
Beszédét az örökké valónak,  
Hiszem örökké megmaradónak. *Mát. 24. 35.*

24. Ez nékem a Mennyből küldött levelem,  
Ebben az Ur onnét maga szól velem,  
Ezt a Jézus az Atyától hozta *Ján. 1. 18.*

Mig földön járt, meg is magyarázta,

25. Óh mily drágák ebben az ígéretek !  
Melyeket hívén, azokkal lehetek,  
Isteni természetnek részese, *2. Pét. 1. 4.*  
*Atya, Fiu, Szentlélek egygyese, Ján. 17. 21.*

26. Nagy jómra vannak a fenyegetések,  
A gonoszokon esett büntetések !  
Ezek engem zabolán tartnak  
Hogy ne járjak útján kárhoznak. *1. Kor.*

[*10. 11. és 11. 32.*

27. E levélnek Jézus ládát készített ; \*)  
E földön kis Mennyországot épített, *Márk.*  
[*1. 15.*

---

\*) Hasonlítás szerint a láda jelenti az Új Testámentomi Anyaszentegyházat, melyben úgy van az Evangélium beszéde, mint a törvény táblái, az Ó Testámentomi Frigyládjában.

Fundamentomát magán vetette, *Mát. 16. 18.*

Szent vérével árát megfizette. *Csel. 20. 28.*

28. Ez Ország gazdag tárháza Istennek,  
Mennyei jókkal, számára hiveknek ;  
A földi mult *Éden* kert helyében ;  
Helyt találok ez Isten kertében.

29. Abból az Isten Ádámot kihajtá,  
Bűnös magvának e kertet megnyitá,  
Ott *testi szem* látott sok szépséget ;  
Itt *lelki szem* lel vesztett épséget.

30. Kert középén *Jézus* mint élet fája,

[*Solt. 46. 6.*

Ő itt a Lélek tápláló Mannája, *Jel. 2. 7.*

Legnemesb gyümölcs, kertes házában *Esa.*

[*4. 1.*

Manna s szőlőtő vacsorájában.

31. Ezzel élvén szívem nagy örömére :  
Hajtom fejemet Jézusom mellére, *Ján.*

[*13. 23.*

Hit által szent testét s vérét veszem,  
S Ő engem, én Őt enyimmé tészen. *Ének*

[*2. 16.*

32. Ily módon neki magam által adom,  
Ezt liliomok között felfogadom. *Ének 2. 16.*

Hogy élek Isten dicsőségére,  
Bizván magam az ő kegyelmére.

33. Mert magamtól semmi jót nem te-  
[hetek, *Ján. 15. 3.*

Jézushoz ha ő nem van, nem mehetek,  
Vonj, *Uram Jézus!* utánnad futok, *Ének. 1. 4.*

Vonj, vonj, mind addig mig hozzád jutok.  
[Ámen.

### **A mennyei dicsőségről.**

*Azon nótára.*

I.

**E**mekedj Lelkem ! repülj sebességgel, *Ésa.*  
[40. 31.

Két sasi szárnyal ; *hittel, reménységgel,*

Menj fel a felső Sion hegyére,

A mennyei dicsőség helyére.

2. Dicső lakó helyére az Istennek,

Helyére a megdicsőült Szenteknek,

Az Angyalok paradicsomára,

Felső Jeruzsálem városára.

3. Óh Isten városa ! mely nagy szépségek,  
Óh mely szép és kedves gyönyörúségek,

A mik Szent könyvében az életnek,  
Szentlélektől róllad hirdettetnek *Solt.* 87. 3.

4. Itt lesz a Hitnek látása válása,  
Az Istennek színről színre látása ;  
A reménység itt válik várt jóvá,  
Az öröm csep, mérhetetlen tóvá.

5. Mint Király fő, szép arany koronával,  
Ugy szépül ott fejem dicsőbb pompával.

*/Solt. 3. 4.*

Jézusom részt ad győzedelmében,  
Együtt ültet Királyi székében. *Jel.* 3. 21.

6. A szeretetben nem lesz ott bádjadás,  
Éppé tesz azt, a boldog feltámadás,  
Ott szeretek Istent *teljes szívvel,*  
*Teljes lélekkel, minden erővel.*

7. Földben rothad a rossz felebarátság,  
Ott vész a harag, rossz szem, szív, bosszuság.  
Gyülölség, kevelység, mást utálat,  
A sirban marad mint roshadt állat. *Jób.*

*[13. 28.*

8. E bűnök vissza szállnak az ördögre,  
Mint ezeket szerzett eleven dögre.  
Sokasul tőlük pokolnak mérge,  
Mérgesül velök marczongó férge.

9. Egy szivek lelkek lesz boldogultaknak,

Szent szeretettel egybe foglaltatnak,  
*Isten ki szeretet, lakik benne. 1. Ján. 4. 8. 12.*  
Szent Felsége *mindenben mindenek. 1. Kór.*  
[15. 28.

10. Jer Lelkem! menjünk fel Tábor he-  
[gyére,  
*Jézus dicsőssége megnézésére,*  
Jer, lássuk be Isten városába,  
Mint Mózes nézett volt Kanahánba.

11. Lássuk nagyságát Isten szerelmének,  
Legfőbb kincseit gazdag kegyelmének,  
Mit készített nekünk fent jer lássuk,  
Csudáljuk, mással is csudáltassuk.

12. E várost minden egeknek fölötté,  
Még világ fundálásának előtté,  
Formálta a nagy Isten magának,  
Legmagasb' legfényesb palotának. *Solt.*  
[115. 16.

13. Formált szolgálatjára udvarlókat,  
Tizezerszer százezer Angyalokat. *Dán.*  
[7. 10.

Kik születtek vig ének mondással, *Jób.*  
[38. 7.

Nem mint a bűnös ember sirással.

14. Itt fők a hat szárnyu *Serafim* karok,  
Szem s lábokat két két szárnynyal takarók,  
Repülők közép két szárnyaikkal *Esa. 6.*

[1. 2. 3.

Harsognak ily zengő szavaikkal.

15. Szent, Szent, Szent, Nagy Királya

[az egeknek,

S minden Mennyei, földi Seregeknek,

Széles föld helye dicsőségének : *Esa. 6.*

Öröm zengést hoz Mennyben ez *Ének. v. 4.*

16. Sok nagy serege a több Angyaloknak,

Halléluját felel Séresimoknak, *Jel. 19. 6.*

És együtt a huszonnégy vénekkel,

Egész égi sereg zeng énekkel.

17. Mind a bárány Ur Jézust magasztalják,

Az ember nagy megtartójának valják.

Lásd, az Angyalok mint megörülnek :

Hogy bűnös emberek üdvözülnek. *Luk.*

]15. 10.

18. Óh ember ! örömmel hát hogy netelnél?

Mi szebb az Angyalok közzé vitelnél :

[*Luk. 16. 12.*

Ezek a földön most is őrződ, *Solt. 34. 8.*

[*Sid. 1. 14.*

Lesznek a Te Mennyben kíséroid. *Luk. 16. 12.*



19. Ott élsz ezeknek Szent társaságában,  
Öltözöl velök Angyali ruhában ;  
Mennyben a leggyönyörűbb zengések,  
Angyal, ember, együtt éneklések.

20. Itt sok hajléki a Mennyei várnak,  
Téged e földről ő magokban várnak ;  
Ezt Isten Világ előtt építé,

*Jézus vére felkent s elkészíté. Dán. 9. 24.*

*[Ján. 14. 2. 3.*

21. Itt van *otthon* a mind holtig hívőknek,  
Örök haza, az Istent szeretőknek ;  
Itt lesznek bujdosókból lakókká,  
Sellérből Mennyei Polgárokká. *Solt. 39.*

*[Filip. 3. 20.*

22. Földön lakásunk csupa zarándokság,  
Világban éltünk, kettős rabi fogság,  
Bűnös Lelkünknek tömlöcz, bűn testünk,  
E világ is, hol sok bűnben estünk.

23. Óh én szegény bűnös nyavalyás féreg,

*[Róm. 7. 24.*

E fogházból szabad helyre ha érek?

Ki ád, hogy mint galamb felrepüljek?

*A szent galambbal egy ágon üljek. Solt. 55.*

*[7. Mát. 3. 16.*

24. Szabad a magosságos Jeruzsálem,

[*Galat. 4. 26.*

Van nékem arról szabadság levelem ; *Sid*

[*10. 19.*

Hiszem is, hogy majd megszabadulok, *Luk.*

[*4. 18.*

E szolgálat házából kimulok.

25. Jézusom lesz a tömlöcz megnyitója.

[*És. 61. 1.*

*Szemem, szám, fülem* felszabadítója,

Az Istent magát *látanom s hallanom Solt.*

[*17. 5. Ésa. 30. 20. 21.*

*Kóstonom* mely jó s vele szóllanom. *Jel.*

[*22. 4.*

26. Látom a Szent város szép alkotványát,  
Jáspis kőből rakott fundamentomát,  
Drága kövekből nőtt kerítését,  
Belől, mind szín arany épülését.

27. Hát ez hajlékok belső ékessége,  
Által látszó kristály arany szépsége,  
Oh! mint lángol sok drága kövekkel ;  
Ragyog, csillog, gyönyörű gyöngyökkel.

[*Jel. 21.*

28. Mely szép e szent Városnak csak

Hostáttya.

Ez látszó Ég, mely annak superlátja,  
Ezen nappal járó Nap fényével,  
Éjjeli sok szép szövetnekével !

29. A Napnak *arany tűz* tenger csudája,  
[*Job. 37. 21.*

Minden látszó teremtések Királya :  
Tiltván ránézésétől szememet,  
Nagy bámulásban ejti Lelkemet.

30. E Napnak repülő sebes nyilai,  
Szempillanatban le lövött sугárjai,  
Minden teremtest nagy hamarjában,  
Felöltöztetnek fényes ruhában.

31. Bár ez alsó égi nagy méltóságok,  
Istenről tökéletes bizonyságok ; *Solt. 89. 38.*  
De mint legszebb nyílt virág elmulnak,  
Mint el viselt ruha meg avulnak. *Solt.*  
[*102. 25.*

32. Túl az örökké maradandó jószág.  
[*Péld. 8. 18*

Ama Szent és mozdulhatatlan ország, *Sid.*  
[*12. 28.*

A Kincs, melyet moly, rozsdá meg nem esz,  
[*Mát. 6.*

Az örökség, mely soha el nem vész. 1. Pét.  
[*1. 4.*

33. Földi paradicsom szép volt forrással.  
Arany s drága köves négy víz folyással.  
Mennyei Paradicsom szépsége :  
A Szentlélek vizei bősége.

34. Földön e víz soknak ér csak bokáig ;

[*Ezék. 47.*

Kevesbek, kiknek fel ér derekáig ;  
Ott az igazaknak torkig érnek,  
Birják, kincseit mind a négy érnek,

35. Élő Víz partjain, ez arany Várnak,

[*Jel. 22. 2.*

Az Ur orczája világában járnak, *Solt. 89.*

[*Jel. 21. 24.*

Seregei a boldog Lelkeknek,  
Közte minden gyönyörüségeknél.

36. Nincs e városnak Nap, Hold fényessége ;  
Nincs itt éjj, nincs csillag fényre szüksége,  
Földnek szolgálnak e teremtések,  
Ott Szentek Teremtővel fényesek. *Jel. 21. 23.*

37. Nincs itt mint e földön Templomnak

[helye,

Mert az egész hely egyaránt műhelye,  
A Mindenható dicséretének, *Jel. 21. 22.*  
S Bárány Jézus zengő énekének.

38. Középe Isten paradicsomának

Szabad helye itt az élet fájának, 1. *Mós.*

[3. 24. *Jel.* 22. 14.

Minden holnap termő gyümölcsével, *Jel.*

[22. 2.

A győzedelmesek énekével.

39. E várnak gyönyörű diszére valók,  
Drága kő kapukban egy egy Angyalok,

[*Jel.*, 21. 12.

E kapuk soha be nem záratnak ;

Mert e várnak semmik nem árthatnak.

40. E nagy városnak ily sok szépségei,  
Még annak csak kicsiny s kevés csepjei.  
Szem, fül, ily szépet nem hallott, látott,  
Sem sziv ily nagy jót nem gondolhatott,

[1. *Kór.* 2. 9.

41. Sőt Angyali nyelv is ki nem mondhatja,  
Mely nagy jót szerzett a Lelkeknek Atyja,  
A hívó s megtérő bűnösöknek,  
Istent végig szivvel szeretőknek.

42. Nem szégyenli velük együtt lakását,

[*Sid.* 2. 11.

Dicsőségének reájok adását, *Esa.* 60, 2.

[3. 2. *Thes.* 1. 10.

Megelégíti ábrázatjával, *Solt.* 17. 15.

Koronázza dicső koronával. *Ésa. 62. 3.*

[*1. Pét. 5. 4.*

43. Merülnek kegyelmei tengerében,  
*Abba!* édes Atyai szerelmében, *Róm. 8. 15.*

Keserves könyvhullásig helyekben,  
Vigságot önt szivekben szemekben. *Jel.*

[*21. 4.*

44. Summa szerént, én úgy hiszek és  
[vallok,  
Hogy a nagy Isten, emberek, Angyalok,  
E szent városban együtt lakoznak,  
Örökkön örökké vigadoznak. *Ésa. 35. 10.*

[*Jel. 19.*

45. Óh boldog örökké élő társaság!  
Óh kezdet, végezet, *Jézus!* fő Jóság!  
Mint szomju szarvas a kút fejekre,  
Tudod, úgy vágy Lelkem e helyekre.

46. Te vagy szivek és vesék vizsgálója!  
Lelked nálam e vágyás formálója.  
Végezd bennem kegyelmed munkáját,  
Aztán kezdess örök Haléluját.

47. Óh Anya, Jerusálem ne fuss tőlem,  
[*Galat 4. 26.*  
Ne rejtsd tornyaid tetőit előlem *Solt. 48. 13.*

Jól látlak a Hit, s Remény kegyéről,

[Ésa. 40. 9.

Sokszor alig e sirás völgyéről. *Solt 84. 7. \*)*

48. De e két hegyről felnéző szemekkel,  
Mint alá is lőtt győző fegyverekkel,  
Velem lévén az egek Királya,  
Vész a völgynek kétséges homálya.

49. Mennyivel drágább a Lélek a testnél,  
Annyival látóbb szemekkel bir ennél,  
A *holt test* lát két tompult szemekkel,  
De az *élő Lélek* élésekkel.

50. Lát *élő Hittel*, *élő Reménységgel*,  
Ég kárpitján túl látó két szemekkel, *Sid*.

[6. 18. 19.

Bizonyosb e két *élő* szem látás. *Sid. 11. 27.*  
Mint *holt*, testi két szem bizonyítás.

51. E portestben zárt lelkem halhatatlan,  
Bizony tehát az is tagadhatatlan,  
Hogy földi rongy sátorom helyében,  
Örök ház várja egek egében. 2. *Kor. 5. 1.*

52. Óh Isten, Istene idvességemnek!  
Adj oly erőt Hitem, Reménységemnek,  
Hogy mint két szárnyal Mennybe felhassak.  
S mint Szent István, *Jézust* ott láthassak.

---

\*) Értsd a Hitnek sokszori gyengeségét és ké-  
telkedéseit.

53. Vonj el e hozzám ragadt bűn test

[sártól *Róm. 7.*

E sár, kár, *ganéj* romlandó sár vártól

[*Filip. 3. 8. 9.*

Mert mind e két sár késlel engemet,

Megakasztja felvágó szívemet.

54. Te teheted, óh tedd meg is Ur Isten !

Hogy még vándorlok e Világban itten !

*Az oda fel valókat keressem, Kolos. 3. 1.*

*S ott legyen szívem, hol van fő kincsem. Mát. 6. 21.*

55. E világot Te teremtéd kezdetben,

Mint utast meg szállítál engem ebben ;

Már mond lelkem a testnek ne késsünk,

*Majd este lesz, jer haza siessünk. Luk. 24. 29.*

56. Jer mert lásd! látok kettős utat,

Egyik szép hegyre, más jó völgyre mutat,

Jer hamar! mert ott két felé válunk ;

Én ott, te itt, jó nyugvást találunk.

57. Jer! ne félj mert én bizonynal elhittem,

Hogy mint igaz, hogy ez Ég van felettem :

Oly igaz, hogy néked e kis válás ;

Lesz csak egy éji csendes meghálás. *Solt.*

[*4. 9. Ésa. 5. 7. 2.*

58. Mert él a *Jézus* megváltó Góelem.

Ő is volt ily elválás sorban velem,



De alvó testét hamar felkölté,  
Istenségével viszont be tölté. *Kol. 1. 19.*

[*Ján. 1. 14.*

59. E Jézus nekem vőlegényem s fejem,  
Hol ő van, nekem is ott lakó helyem,  
Már birja is Hitem, reménységem,  
Magamat vár örök dicsősségem.

60. E dicsősséget Szentek fent az Égben,  
Birnak egyformán, de külön mértékben,  
Kiki hozá képest rész egészben ;  
Mindenik dicsőült minden részben.

61. Mint magos *Czédrus* s kis *Isóp* mel-  
[lette, *1. Kir. 4. 33.*

A napfényt egyaránt magára vette,  
Mindeniknek a magáé elég :  
Igy oszt sorsot Szenteknek is az Ég.

62. Mind *kicsiny* mind *nagy* bir egyenlő  
[jussal,

Legmagasb' Király a kis Zakeusszal,  
Egyaránt részes a Dicsősségben,  
Igazság naptól vett fényességben.

63. E most Lelkes test, lelki testé lé-  
szen, *1. Kór. 15. 44.*

Lelki természet tetszik minden részen,  
Lelkiek ottan az érzemények,

Lelki minden céljok és törvények.

64. Szem lát, fül hall, Mennybéli lelkieket  
Nyelvtől kimondhatatlan szépségeket, 2.

*Kór. 12. 4.*

*Száj iz, él rejtett lelki mannával,*

*Szag, Jézus vér lelki illatjával. Ének 1. 3.*

*Efés. 5. 2.*

65. Nem lesz a testnek terhes nehézsége,  
Hanem *Safi repülő* könnyüisége, *Ésa. 40.*

Ha hol lételt a Lélek megóhajt :

A test menten ott terem, oda hajt.

66. De nagy titok ez, nem megy itt vé-

[gére ;

Hagyd e tudományt az Egek Egére ;

Mik leszünk, még nincsen kijelentve,

Istent látunk, azt tudjuk eleve.

67. Óh féreg ember! mind ezeket halván :

S ama Mennyből jött szent könyvből ol-

[vasván.

Nem veszed-e Szivre Isten szavát? *Sid.*

[3. 7. 8.

Nem keresed-e Lelked fő javát ?

68. Tartsd sziveden e három végső dolgot,

*Az Itéletet, Poklot, Mennyországot,*

Kérjed Istent, hogy el ne felejtse,

S hogy elmédből soha ki ne ejtsed.

69. Ez a keresztyén ember eszessége 5.

[*Mós. 32. 29.*

Hogy szüntelen előtte legyen vége,

Kevés napjait gyakran számlálja, *Solt.90.12.*

Igy vég napját könnyen feltalálja, *Solt.*

[*39. 5.*

70. Ezt megtalálván, az innét valókat,

Ahoz szabd, mint arra sebes futókat.

Mert a miben a végső nap talál :

Ugy lesz a jó, vagy a nem jó halál. *Préd.*

[*11. 3.*

71. Halálodkor nyil Menyország, nyil

[*Pokol,*

Ekkor válik el ezután hol lakol,

Ha *Lazár* vagy, még *Ábrám* keblében,

[*Luk. 16.*

Ha bolond gazdag : pokol öblében.

72. Sebes futó a kegyelem ideje,

Dül az Ur jó kedvének esztendeje, *Hora-*

[*ruit. Solt. 95.*

Csak egy *ma*, egy *most* az idő erre *2. Kor. 6. 2.*

Hogy meghalván, juss jó, avagy rossz helyre.

**A bűnöknek első eredetéről és folyamatjáról, a csalárd szivrről Jer. 17. 9. melyből származnak az életnek cselekedeti, Péld. 4. 23. ki jönnek a gonosz gondolatok és minden vétkek Mát. 15. 19. melyek a bűnösnek, ha meg nem tör, a pokolra való utak Péld. 7. 27.**

*Ugyan azon nótára Solt. 8.*

I.

Lásd ember előbbi veszett sorsodat,  
Mig jó Isten fel nem vette pártodat, *Efés. 5.8.*  
Meglévén a bűnös fogantatásod, *Solt. 51.*  
Ganéj s vizellet közt volt lakásod. *Petr.*

*Moulin in Heraklito.*

2. Születésed volt mocsokkal temérdek,  
Reszkettek a szülő anyai térdek,  
Bűnös anyád szült sok jajgatással,  
Te születted világra sirással.

3. Gondold minémü vala születésed,  
Gonoszban fekvő világra jövésed,  
Mind vad *szamár-fi*, valál értetlen, *Jób. 11. 12.*  
Magadtól semmi jó tehetetlen.

4. Ruhás kölyköt ellik az eb, a szamár,  
Szép pih köntösü fiat költ a madár,

Te ruhád büszödt bűnös meleg vér, *Solt.*

[51. 7.

Dög szagától az ember féré tér. *Ezék. 16.*

[4. 5.

5. Gyermeki elméd, mint zörgő rab

[*lánczczal,*

Játszott az hozzá bolondsággal, *Péld.22. 19.*

És mint délczeg tulok a járomra: *Jer.31.18.*

Ugy vonattál erővel a jóra.

6. Szégyeljed ifjuságod sok rútságát,

[*Solt. 25. 7.*

Rút szived, szemed undok multságát,

[*Préd. 12. 1.*

Sok tüzes felforrása vérednek,

Óh mely nagy kín lehet még Lelkednek.

7. Mondj igazat : Egész élted folytában,

Nem vagy-e test és lélek nagy harczában?

Lásd a jót, melyet tenni kellene, *Róm. 7. 18.*

De a test morog és rug ellene.

8. Ha tovább romlottságodat vizsgálod ;

Szörnyű rútságát mindenbe találod,

Okául megalázódásodnak,

A váltságért hálaadásodnak.

9. Mi vagy mig nem jutsz Isten kegyel-

[mére ?

Egy irigy s gyilkos Kainnak testvére,

[1. Ján. 3. 12.

Ördög atyától származott fajzás. Ján. 8. 44.

Mérges kigyótól nemzett származás. Mát. 23. 33.

10. Tetétől talpig nincsen épség benned,  
Nem lehet egy szent gondolatot tenned,  
Természeted seb, lelés, dagadás, *Esa. 1. 6.*  
Senyvedt fene, megbüszhődt rothadás.

[*Sold. 38. 6.*

11. Ezért mond téged könyve az Istennek,  
Útálatos, rút és dohos embernek, *Job. 15. 16.*  
Kinek álnokság vize italod,  
Csak a sok bűn tétel hivatalod.

21. Barmot tón Isten, embert szolgálóvá,  
Ez tész magát annál alább valóvá :  
*Ökör*, szamár szolgál gazdájának *Esa. 1. 3.*  
Az ember *Sátánt* választ Urának.

13. Nyakasabb a szilaj öszvérnél s lónál,

[*Solt. 32.*

Be nem telőbb a vérszopó nadájnál, *Péld.*

[*30. 15.*

Éhes farkas a ragadozásra, *Mát. 7. 15.*

Nyöstény vad szamár bujálkodásra, *Jer.2.24.*

14. Tarka *párducz* megtérhetetlenséggel,

[*Jer. 13. 23.*

*Oroszlány* másokon kegyetlenséggel, *Solt.*

[5. 7.]

Mormoló *medve*, dühös morgással \*) *Esa.*

[59. 11.]

*Vad kan* jók alá gödör túrással. *Solt. 80. 14.*

15. Óh mi a bűnben holt embernek nyelve?

Hald meg, mi Isten könyvében a neve:

*Örvénye ez minden álnokságnak, Ják. 3. 6.*

*Felgyújtó tüze mind e világnak.*

16, Minden vad állatok szelidíthetők,

De a nyelvek zablát nem szenvedhetők ;

Míg tüzes nyelvekben leszállt lélek,

A Szentlélek maga nem bán velök.

17. Állj meg ezen óh ember egy kevéssé,

Mert nyelved tesz ki vagy ismeretessé,

Ennek beszéde mutat igaznak, *Mát. 12. 37.*

E nyelv szava íteltet hamisnak. *Luk. 19. 22.*

18. Csalárd szived milyen, szájad mutatja,

Mert szivedben minden szód foganatja ;

A sziv teljességéből szól a száj, *Mát. 12. 34.*

Mond hát : ne szólj nyelvem, s fejem se fáj.

---

\*) Itt ez Úrnak közcsapási alatt, a hihetetlenek békételensége *m e d v e m o r g á s*, az igaz hívőknek túsága *g a l a m b i n y ö g é s*.

19. Ne tedd hát nyelved köszörült, szab-

[jává, *Solt. 57.*

Felebarátod kinzó szerszámjává,

Hidd: hogy ez az ő lelkének nem árt ;

De a Te Lelkedre hoz szörnyü kárt.

20. Óh ember, ha szereted Istenedet,

Kösd meg kerék módon forgó nyelvedet,

Meg ne szalazd a rágalmazásra,

Rothadt és mérges beszéd szóllásra. *Efés.*

[4. 29. 31.

21. Ne tedd torkodat megnyilt koporsóvá,

[*Sol. 5. 10.*

Szájadat szitkok, átkok forrásává,

Csélcsap nyelved éles beretvája,

Magad lelke vesztő nyavalyája.

22. Főként légy vitéz strázsája szivednek,

[*Péld. 4. 23.*

Mert habos tenger forma életednek,

Mint hajónak, ez a kormányzója,

Evedzője, s hajtó vitorlája.

23. Mint van a szivnek belől állapotja,

Kívül a cselekedet megmutatja,

A jó sziv új életnek kútfeje ;

A gonosz sziv ó ember műhelye.

24. E sziv, e sziv, az élet vár én bennem,



Mindenek felett szükség ezt féltennem,  
 Mert Sátán szüntelen ostromolja,  
 Jaj lesz nékem ha el is foglalja. *Csel. 15. 3.*

25. E sziv, az én egy láthatatlan *lelkem*,  
*Lélek* a Sátán is, ki üldöz engem :  
 S minthogy e gyilkos is láthatatlan,  
 Mestersége is megfoghatatlan. *Efés. 6. 11. 12.*

26. Ez ördögi sziv, ember szivet éhez,  
 Mérges nyilakat löv ember lelkéhez,  
 S hogy a sziv várát majd meg vehesse,  
 A test *bostátban* van ezer lese,

27. A sziv, mint király úgy lakik testedben,  
 A test lélek közt támadt ütközetben,  
 E király, ha el esik vagy el fut ;  
 A test is keserü rabságra jut.

28. *Csalárd a sziv mindeneknek felette,*  
 [*Jer. 17. 9.*

Főtanács lévén a Sátán mellette ;  
 Fortélyit egy ember sem tudhatja,  
 Csak Isten, ki *ezt megrostálhatja.*

29. *Szív gonosz gondolatja eszközei, 1. Mós.*  
 [6. 5.

Embernek *szívvel* frigyes két *veséi*,  
 Két forrási a paráznaságnak,  
 Első világ vesztő bujaságnak.

30. Ki forr a rossz szív mérget minden

[tagra, *Jer. 6. 7.*

Egész embert fel fú dühödt haragra,

E test irigységet a szemekre, *Mát. 20. 15.*

Bujaságot a szemöldökökre. *Péld. 6. 25.*

31. A rossz nyelv e gonosz szívnek szolgája,

A halló *fül* becsuszó csatornája,

Melyen be vévén jó beszédek,

Nyelvvel vissza fordítja ezeket. *Sólt. 56. 6.*

32. E gonosz szív parancsol a kezeknek,

Hogy lopják jószágát más embereknek,

Ez küldi rossz utra a lábakat,

Bűn szolgálkává tesz minden tagokat. *Róm.*

[6. 19.

33. E szív, kikben még környül meté-

[letlen, *Csel. 7. 51.*

Hit, szeretet nélkül, pusztá kietlen,

Csak tékozló fiu rongy ruhája ;

Sőt annak rút moslékos dézsája. *Luk. 15.*

34. Ily szív majmos megfertőzött disz-

[nókat,

Kik, eleikben drága gyöngy hányókat,

Reájok fordulván megtapodnak,

Lásd ezt példájában sok papodnak.

35. Kik bátor cserép edények legyenek,

[2. Kor. 4. 7.

De a nagy Isten beszéde göngyének

[Máté. 7. 6.

Hintői ; mégis őket neveted ;

És így bennök a Jézust megveted, Luk.

[10. 16.

36. A gonosz szív, szájjal szól barátság-

[got, Solt. 28. 3.

De magában rejt sértő álnokságot,

Titkolt mérget nyelvén meg meszeli,

A kire tör, édesnek izleli.

37. Lásd tovább az álnok szív csalárd-

[ságát,

E sokszor törben keriti ő magát,

Mert a szivek, vesék vizsgálója,

Csalárdságát lesz kimutatója.

38. Megromlik hidd el és a kit megrontott,

A ki ellen szív és nyelv kardot rántott ;

A kinek vermet ázott mérgében,

Maga esik másnak vájt vermében.

39. Sok gonosz szív, tudván, hogy sok

[bűnben él,

Érezvén magában, hogy Istent nem fél :

Nem hajt lelkiismeret szavára,

Sőt lakatot vet annak szájára.

40. Keresi test kedvét széjjel járással,  
Időt tölt (a hol talál) bor ivással,  
Költött bölcsességét hányja veti,  
Együgyükkel ezt el is hiteti.

41. Ha van, kinek igen kíván ártani,  
Mester sokakat magához rántani,  
És hogy rejtse rontó szive titkát ;  
Félre áll ; mással végzi szándékát,

42. Sok ember bir tolvaj *Ákán* szivével,  
Nem gondol Isten tiltó beszédével,  
Gödröt vés szivének sátorában, *Jós. 7.*

[15. 21. 22.]

Lop az Istennek szentelt jószágban.

43. A gonosz szivnek legrosszabb szokása,  
A bűnnek mesterséges titkolása ;  
A sok álnok mentség, mely ezért lesz,  
A megtett bűnt ezer annyivá tesz.

44. Ily, *Kaintól* eltanult mentségekkel,  
Bűnt hozzá vonzó hazug kötelekkel *Esa.*

[5. 18.]

Akarva neveli nyavalyáját,

Harag napra kincsül gyűjti jajját *Róm. 2 .5.*

45. E rossz sziv soha nem fenébb s mér-  
[gesebb,

S ő nyelv szolgája egyszer sem élesebb  
Mintha eltítkolt bűnét bizgatod,  
Szivtől mérgelt nyelvét nem álhatod.

46. De ki tudná a rossz sziv mélységeit ?

*Sólt. 64. 7.*

Büntétel s rejtésben mesterségeit ; *Esa.*

[29. 15.

E kő sziv belül bűnforrást fakaszt,  
Kívül egész büntengert ki áraszt. *Esa.*

[57. 20.

47. Ki ily gonosz szivü teljes életében,  
Nem várhat mást a halálra mentében,  
Hanem kárhozatra íteltetést, *Róm. 2. 5.*  
Örökké égő tűzre vettetést.

48. De kik Istenhez térvén megújulnak,  
Test, lélek rútságától megtisztulnak 2.

[*Kor. 7. 1.*

Jóban erőről erőre mennek *Solt. 84. 5.*

Istennél Sionban megjelennek.

49. Uram teremts én bennem tiszta szí-

[vet, *Solt. 51.*

Ronts el test, világ, és ördögi mivet,  
Tűz, s pöröly erejü szent igéddel, *Jer. 23. 29.*  
A bünt megemésztő Szentlelkeddel, *Esa. 4. 3.*

50. Hogy tőled vett jóra igyekezetem,

Ha e rövid időn nem végezhetem,

Óh én frigyos és kegyes Istenem ! 2. *Krón.*

[30. 18.

Éltem végén te végezd el bennem. *Filip.*

[2. 13. *Sid.* 13. 20. 21.

**A Pokolt kerülő és Mennyországra vágyó,  
hívó és megtérő keresztyén embernek ismer-  
tető jelei és igaz czimerei.**

*Azon nótára Solt. 8.*

I.

**H**alld meg már milyen emberré kell lenned :

Hogy boldog életre lehessen menned ;

Megfutván élted kimért pályáját : 2. *Tim.*

[4. 7. 8.

Mint nyerhetsz igazság koronáját.

2. Te Segíts engem kegyelmes Istenem !

Kegyelmed országában oly lennem :

Hogy elenyészvén árnyék életem,

Mennyországodban lehessen létem.

3. *Nincs itt nékem maradandó Városom,*

[*Sid* 13. 14.

*Tök levél árnyék alatt van lakásom, Jón. 4. 6.*

*Ez árnyék minden nap hosszabban nyul;*

Napnyugtát érzi ; jaj ! mindjárt elmul.

[*Jel. 6. 4. Solt. 109. 23.*

4. Megmondtad Uram ki leszen lakója,

[*Solt 15.*

Ma is hallom én ki leszen bírója,

Mennyben *felszegezett sátorodnak Sid. 8. 2.*

Szent hegyednek és Szent hajlékodnak.

5. Jézus ! Te vagy út, s arra út mutató,

[*Ján. 14.*

Mint lehetek Mennyben hozzád jutható,

Te vagy az *igazság* és az *élet*,

Tied rólam a kegyes ítélet. *Ján. 5. 22.*

6. *Ut* vagy boldog Evangyéliomoddal,

Jó példáddal, Szent parancsolatoddal,

*Igazság* igaz ígéreteddel,

*Élet* jobb életre vivésseddel.

7. Óh ne hagyj ez utról eltévelyednem !

Igaz ígéretidről kételkednem :

Már az örök élet kezdet bennem ;

Hiszem hát hogy boldoggá kell lennem.

8. E boldogságra jutásnak jeleit,

Te mutattad ki keskeny ösvényeit ;

Közbenjáró tisztvedben be állván,

S a *Tábor* hegyről így prédikálván : \*)

9. *Boldogok a kik lélekben szegények, Mát.*

[5. 3.

De *Jézus* lévén gazdag vőlegények : *Esa.*

[61. 10.

Gazdagok ő benne való *hittel*, *Ják. 2. 5.*

Szivek *gazdag igaz szeretettel. 1. Thes. 3. 12.*

*1. Tim, 6. 18. 2. Thes. 1. 3.*

10. Nem lehetsz boldog magad jóságával,  
Élted havi vér szín igazságával ; *Ésa. 64. 6.*

Rabja vagy a megrontott törvénynek ;

[*Róm. 7. 23.*

Tartsd hát magad csupa holt szegénynek.

[V. 24.

11. Mint ily holt *szegény*, járj *Jézus* ked-

[vében.

Hajtsd *szegény* fejed ő gazdag ölében,

[*Ján. 3. 23.*

*Próbált aranyod* lesz Igazsága ; *Jel. 3. 18.*

Szentlelke lesz, lelked gazdagsága.

12. Ily *szegény* lévén sirasd szegénységed,

[*Mát. 5. 4.*

*Sirasd*, hogy egész pokol ellenséged ;

---

\*) Itt a boldogságra jutásnak nyolcz eszközei,  
mint folynak egymásból, megmutattatik.



*Sirj* Péterrel, óh sirj keservesen,  
*Sirj*, hogy Isten, téged el ne vessen.

13. Ne *sirj*, hogy bűnnel csapást érdem-  
[lettél,  
Hanem, hogy bűnnel jó Istent sértettél ;  
*Sirj* bűnös Magdaléna sirtával,  
Párt vesztett bús gerlicze szavával. *Solt.*

[79. 19.

14. Mert a te Teremtőd férjed is néked,  
[Esa. 54. 5.  
Ő lelki házas társa a Te lelked; *Hós. 2. 28.*  
De te tevél sok undok bűnöket :  
Választál sok lator szerelőket. *Hos. 2. 4.*

15. *Sirj* hát ; de sirtod kövesse jobbulás,  
[Jer. 31. 18.  
Rosz életből jobb életre fordulás ; *2. Kor.*  
[7. 10.

Ily sirás szüli a *vigasztalást*,  
A vigasztaláshoz *boldogulást*. *Mát. 5. 4.*

16. Nem sirt Izrael Mózeshez biztában ;  
Hanem örült képzelt igazságában ;  
De *Jézus* hív engemet sírásra ;  
Mert ez egyik út *boldogulásra*.

17. Síró félhez nem illik a kevélység ;  
Hanem tört, és *alázatos* szivűség. *Mát. 5. 5.*

Ne tarts hát kevély Farizeussal ;

Hanem alázott Publikánussal. *Luk. 18.*

18. Ne legyen az *alázat* szín mutatás,  
*Hajlott fejű káka* forma fő hajtás, *Ésa. 58. 5.*

Ne legyen színes Ákháb formája,

S kevély szívre öltött zsák ruhája .*1. Kir.*

[21. 27.

19. Kevélység volt világ fő nyavalyája,  
Hogy földre jött a Királyok Királya,  
*Pogány* kevély volt sok Istenével ;  
*Izrael* sok testi törvényével.

20. Egyikben sem volt az *alázatosság*,  
Mert a vallás célja volt alacsonság, *Jer.*

[10. 8.

*Pogányt* nem alázott fa bálványa,  
*Sidót* pompás czeremóniája.

21. Ezek a törvények fő dolgán fel hagy-

[tak, *Mát, 25. 33.*

*Köményen, kapron, árnyékon* kapkodtak,  
Istent szájjal, ajakkal tisztelték,  
Szívvel hozzá nem közelítettek, *Mát. 15. 7. 8.*

22. A nagy Isten, véghetetlen méltóság,  
Az ember semmi, s hijában valóság ;  
Járjon azért, szíves buzgósággal, *Solt. 62. 10.*  
Istenével alázatossággal. *Mik. 6. 8.*

6\*

23. Jézus földre jött *szelid* szolgaságban,  
Élt s holt mélységes *alázatosságban*, *Filip*.

[ 2. 7. 8.

Igy élj óh ember, hogy boldog lehess,  
Élők földét örökségül vehess. *Mát. 5. 5.*

24. Én *szegény siró s alázatos* lélek,  
El-epedtem, óh jaj ! már mivel élek ?  
Nyelek mint vizet sok hamisságot, *Jób*.

[15. 16.

*Éheznek, szomjaznak igazságot.*

25. Nekem e lelki éhség és szomjuság,  
Jézustól megígértetett boldogság, *Mát. 5. 6.*  
Mert szent testével, vérével élek:

Ezzel *elégedik* meg a lélek.

26. Ha a Jézus velem tesz ily nagy jóságot :  
Hogy ne tennék mással *irgalmasságot*.?  
*Boldog*, ki máshoz irgalmas lehet, *Mát. 5. 7.*  
Mert Istentől irgalmat így vehet.

27. Az *irgalmas szív, tiszta* csalárdságtól,

[*Mát. 5. 8.*

Meg tisztult sok rossz testi kívánságtól ;

Boldog az ily ember állapotja ;

Mert Istent színről színre meglátja.

28. E *tiszta szív* idegen minden rúttól,

A mást rontó, és nyomorgató úttól, *Róm.*

[3. 16. 17.]

Követ szent étellel békességet, *Sid. 12. 14.*

Szeret igaz szívü egyességet.

29 Elveti a haragot, gyűlölséget, *Préd: 12.2*

Gyűlöli a *békesség* ellenséget, *Sólt. 120.*

Ha kit becsben, vagy javában sérit :

Örömet minden tett kárt meg térít.

30. Szemeivel lévén jól kötött frigye,

[*Jób. 31. 1.*

Mások jó sorsának ő nem irigye ;

Fedélt von szivére és szemére,

Nem nyerit a más feleségére. *Jér. 5. 8.*

31. Istentől vett sorsával megelégszik,

Ha két egygyé lett test együtt melegsik,

[*Préd. 9. 11. 4. 11.*

Mind ez *békessége* ő Lelkének,

Éltében és végén életének.

32. E békés Lélek óh nem vetelkedik,

Másnak vermet nem ás, nem leselkedik ;

Isten ösvényi levén szivében, *Sólt. 84. 6.*

*Boldog* : nincs bosszu szelid lelkében. *Mát.*

[5. 9.]

33. Nem kell e jó *békesség* sem Sátánnak ;

Sem ellenkezésben maradt magvának,

*Békesség, jel Isten fiairól,*

*Ellenkezés, ördög tagjairól.*

34. Én lelkem keresd nálad e jeleket,

S ha igazán benned leled ezeket :

Légy *élő* és *boldog reménységben* ;

Boldogságod készen vár az égben.

35. Minden, *mérges, rothadt, kevély* beszédek,

Másra törések : ördögi cselédek:

Ártatlant üldözni és utálni,

Nem más ; hanem ördögnek szolgálni. *Ján.*

[8. 40. 41.

36. *Boldogok*, a kik járván igazságban,

E miatt esnek sok háboruságban ; *Mát. 5. 10.*

Mert *mag* a sok földi nyomoruság :

E magból kél mennyben a *boldogság*.

37. Örülj hát, esvén bokros kísértésben;

[*Ják. 1. 2.*

De bird lelked békességes türésben ; *Luk.*

[21. 19.

Légy csendes kérj, várj, bizz ; meg lásd

[végre :

Tövisékből jutsz kies térségre, *Ésa 42. 16.*

38. E *boldogságok* jó *hitnek* jelei,

Az igaz szeretetnek czimerei,

Oszlopi a *boldog reménységnek*,

Zálogjai a nagy üdvösségnek. Sid. 2. 3.

39. A hit tanit Istent s embert szeretni.

*Reménység, ember világot megvetni. \*)*

*Szeretet, minden jó tétel tárja,*

Sok lelki gyümölcsök termő fája. Ján. 15. 8.

40. A hit egybe köt engem Jézusommal,

*Reménység biztat Mennyei jussommal ;*

*Szeretet örül mással jót tenni,*

---

\*) Más a bűnös emberek világa mely gonoszban fekszik Ján. 5. 19. s a veszendő jóknak világa, gazdagság, tisztesség, testi gyönyörűségek az evésben, ivásban, ruházatban, játékokban, multságokban bujálkodásokban sat. melyedt szeretni nem kell — I. Ján. 2. 15. 16. — Más ismét az Isten szép teremtéinek világa, melyekről kegyesen elmélkedni, csudálván bennök az Isten bölcsességét, hatalmát, jóságát, sat. a lelki életnek szükséges és mulhatatlan foglalatossága.

Maga a bölcs és hatalmas Teremtő Isten is, örvendezve gyönyörködik az ő teremtéiseiben Solt. 104. 31. Erre igen szép utat mutatott a többek között b. e. Arndius János az igaz keresztyénségről írott drága munkájában, holott az egész negyedik könyvben szivreható szép elmélkedései vannak a nagy Istennek minden teremtéiseiről ; melyekről ha mind rebegéssel is adott elő e könyvecskének írója valamely szengéket az együgvü emberek számára. Anno 1774. Pozsonyban, kinyomattatott Fisikájában.

---

Gonoszhoz gonoszért jóval lenni. *Róm. 12. 21.*

41. Óh Jézus ! én reménységem, városom !

Segítsd ez élet ösvényin járásom,

Hiszem, hogy a mely utat Te mutatsz,

Azon boldogságra el is juttatsz.

42. Óh *Jézus* ! Boldog Mennysország Ki-

[rálya,

Rajtam e dög test, *olcsó* rongy ruhája ;

S ha majd levetkezése lesz ennek :

Adj fehér ruhát drága Lelkemnek *Jel. 3. 18.*

43. Állíts dicsőséges szined elében,

Adj nyugvást az Ábrahám kebelében,

Mutasd ki Mennyben készült hajlékom ;

Hozd utánnam jól élt maradékom.

### **Bekeresztés.**

*Nóta. Solt. 42. Mint a szép hives patakra.*

#### I.

Óh nagy Isten mind ezekben,

Életet, halált látván, *5. Mós. 30. 19.*

Mind poklokban, mind Egekben,

Elmémet meg jártatván :

Pokolban igazságod,

Mennyben irgalmasságod.

Csudálom álmélkodással,

Utaid igazítással.

2. Pokoltól van irtózásom,

És hogy rabja ne legyek :

Most van jó útmutatásom,

Azt kerülnöm mit tegyek,

Van *Mózesem Prófétám*,

Van négy evangyélistám;

Jézustól s Apostoloktól,

Hallom, mint fussak pokloktól.

3. Most van időm, hogy *hallgassam, Luk.*

[16. 29.

Ezeknek intő szavát,

Mond az idő: ne halaszszam,

Dolgozni lelkem javát,

Mond : veled együtt mulok,

Veled meg is némulok ;

S ha megtérés nélkül meghalsz,

Téritő szót többé nem hallsz.

4. Szólj Uram ! szódat jól hallom,

Sámuel Prófétával, *1. Sám. 3. 10.*

Akaratod javallom,

Szolgáid táborával ;

Te szólj szolgáltnak *egyszer*,

Szódat meghallom *kétszer; Solt. 62. 12.*



Mert Mennyből jött szódat hiszem,

Te segíts, *végbe is viszem.*

5. Vagyok ugyan küzködésben,

Romlott természetemmel ;

Van jóért ellenkezésben,

A test szegény Lelkemmel ;

Hideg Keresztyénségem,

Sokszor szép kegyességem ;

Ha Isten előtt tagadnám :

Igy is a bűnt szaporitnám.

6. Uram! van Mennyben vágyása,

Szegény bűnös Lelkemnek ;

De ezen van sok sirása,

Búban epedt szivemnek :

Hogy oltom mennél jobban ; *Róm. 7. 15. 21.*

Annál inkább fellobban :

A sziv sok rossz gondolatja,

És sok heves indulatja.

7. Isten tiszteletemet,

Sokszor teszem szokásból ;

Sok oly cselekedetemet,

Kevély mutogatásból ;

Sokszor hideg s erőtlen,

Imádságom, s kelleetlen,

Mikor legszívesben készül :

Nincs elme csapongás nélkül.

8. Becse Isten beszédének,  
Bennem sokszor hagyadoz,  
Az egek ily nagy kincsének,  
Lelkem tunyán vígadoz ;  
Nincs abban kért épségem,  
Tökéletes szentségem;  
Sokszor földem be nem issza;  
A szó üresen tér vissza. *Ésa.* 55. 11.

9. E szót Sátán ostromolja,  
Most *hihetetlenséggel*.  
Hintve mindenütt konkolya,  
Sok *istentelenséggel*,  
Mert Hit nélkül emberek,  
Mint a lovak s öszvérek, *Solt.* 32. 9.  
Nyargalnak szabad szájokra,  
A szokott gonoszságokra.

10. Nálam is Sátán hány áll lest,  
Figyelmetességemnek;  
Szintúgy az aluszékony test,  
Szunnyasztója Lelkemnek;  
Földi gond sok bajaim,  
Terhes akadályaim,  
Örök élet ösvényében,  
E siralomnak völgyében.

---

11. Látván hosszú lajstromját,  
Számptalan büneimnek :  
Érzem azokért ostromját,  
Lelkiismeretemnek,  
Megterhelt s fáradt vagyok,  
Nyugodalomra vágyok. *Mát, 11. 28.*  
Itt e földön nem találom;  
Meghozza boldog halálom.

12. Mert engem sok gyarlóságim,  
Unatnak mulandókra,  
Élesítik kívánságim, *Róm. 8. 23.*  
Az oda fel valókra ;  
A hol van *Jézus* fejem,  
Ott örök haza helyem,  
E föld csak zsellér szállásom,  
Mennyország örök lakásom.

13. De nem ő érdemére vár,  
A jó Hit Mennyországot ;  
Mert itt a *kegyelem* ki zár,  
Emberi igazságot,  
Az halál bűnnek bére, *Róm. 6. 23.*  
De az *Úr Jézus* vére,  
Mely oka örök életnek;  
Ajándéka az Istennek.

14. Óh *Jézus* ! egy közben járóm;

Szent Atyádnál kezesem,  
Üdvezitésedet várom,  
Mennyországod keresem.  
Kérésre igérsz adást ;  
Keresésre találást, *Mát. 7. 7.*  
Nyiss ajtót zörgetésemre,  
Vigy tőleg készült helyemre. *Ján. 14. 2. 3.*

**Az elesett Angyalok bünéről, azoknak első  
büntetéséről és utolsó ítéletéről.**

*Nóta. Solt. 137. Hogy a Babilóni vizeknél  
ültünk.*

I.

Éneklem a nagy Isten nagy csudáját,  
Ítéletének rettentő példáját,  
Melyet végben vitt az Angyalokon,  
*Eredeteket meg nem tartókon. Judás ap. XI. 6.*  
Kik esvén kezdetkor nagy kevélységben :

*[1. Tim. 3. 6.]*

A magas égből estek nagy mélységbe.

2. A világosság Angyali valának ;  
De setétség Angyalivá válának ;

Voltak harmadik Ég csillagai,  
A teremtéskor Isten fiai, *Jób. 38. 1. 7.*  
Kik Istennek legelőbb éneklettek,  
Hogy a menny, föld, tenger általa lettek.

3. De sokan hamar elbízták magukat,  
Kicsinynek tartván Angyali sorsukat : *1.*

*[Tim. 3. 6.*

A nagy Isten felett héjaztanak ;  
Istenné lenni kívántanak ;  
Látván, hogy minden teremtés közt elsők :  
Tehát Istennél is egyaránt felsők.

4. Az Úr, ki maga egy örökké való;  
Hogy teremtés legyen hozzá hasonló,  
Buzgó Szentsége nem szenvedhetvén,  
S szent haragra felgerjesztettétvén :  
E kevély angyalokat levetette,  
S belőlük a pokolt megépítette. *Esa. 30. 33.*

5. Mennél nagyobb volt angyali szépsé-

[gök,

Isten után második dicsőségök :  
Annyival lettek fertelmesbökké,  
Szent angyalokból rút ördögökké ;  
Föld, Hold, Nap, csillag felett emeltettek,  
Legfőbb égből legmélyb tóba vetettek.

*[2. Pét. 2. 4.*

6. Én lelkelem rettenj Isteni szentséget,  
Mely angyalban sem túrhet kevélységet,  
Minden jót a legfőbb jótól vettél ;  
Ha vetted, azzal ne kevélykedjél :  
Hogy az elveszett angyalokkal egyben,  
Ne ess egy kárhozatú ítéletben.

7. Itt ugyan az Ur ítélete mélység ;

[*Sólt. 36.*

De azt nyilván tudjuk, hogy a kevélység,  
A szép angyalt rút ördöggé tette,  
Az Égből pokolba levetette.  
Ez lesz jutalmok minden kevélyeknek,  
Kevélységből meg nem tért embereknek.

8. Rettenetes lón az Isten ezekben ;

Mindjárt e roppant Világ kezdetében :  
Más teremtési örvendeztették ; *Sólt. 104*  
Ők oly tűz haragra gerjesztették,  
Melynek az alsó pokolig égése, *5. Mós.*

[*32. 22.*

Embernek a világ végig rettegése.

9. Kik hogy angyalból ördögé levének,  
Sárkányi méregtenger áradt bennök,  
Betölték áspis kígyó epével,  
Vipera, baciliscus mérgével  
Öltöztek oroszláni dühözségben,

Medve, párducz tigris kegyetlenségben.

10. Van *belsebub* fejedelme ezeknek,  
Feje a pokolbeli seregeknek, *Mát. 12. 24.*  
Ki legelsőbben adta ki magát;  
Hogy földön rakjon ördög országát :  
Arra is fordult minden mestersége,  
Hogy legyen ember rabló ellensége.

11. Mesterségét Éden kertben kezdette ;  
Hol első szüléinket elhitette,  
Mérgelt hazugság mézes szavával ;  
Megetetvén a tiltott almával,  
Mondván: hogy ha e szép gyümölcsből  
[esznek,

Menten az Istenhez hasonlók lesznek.

12. Így ejté őket a maga vétkébe  
Az embert angyali kevélységébe ;  
A miért maga ördöggé léve,  
Azzal embert is fiává téve; *Ján. 8. 14.*  
A miért Isten őt mennyből lehajtott ;  
Azzal nyitott embernek pokol ajtót.

13. Mert berontván a szép Paradicsomba,  
Szüléinkkel szállván szines ostromba :  
Rajtok igen nagy győzedelmet nyert,  
Velök maradékjokat is le vert,  
Levén ők Ádám s Éva személyekben,

Mint egész emberi nemzet fejekben.

14. Oly mérget öntött szüléink vérökben,  
Hogy minden maradék részt vett vétkök-  
[ben ;

Igy lett a bűn áradás eredés,  
Széles e Világra elterjedés ; *Róm. 5. 12.*  
Mert valakik bűnös Ádámtól lettek,  
Mind az ő bűnös képére születtek. *1. Mós.*  
[5. 3.

15. Igy lón az ördög Isten e *világnak*, 2.  
[*Kór. 4. 4.*

Földön elterjedt minden népnek ágnak,  
S oka a megromlott *természetnek* ;  
Ezt mégis ma mint *Vezért* követnek,  
A kiknek nem szentírás a vallások ;  
Hanem \*) *természet*, melyben van romlások.

16. Ez nem egyéb, hanem Sátán bálványa,  
Régi pogányok bálvány maradványa,  
Mely csak ebben különböz emettül :  
Hogy pogány e romlott *természettül*,  
Fa s kő bálvány imádásra vitetett ;  
Itt e *természet* vallásá tétetett.

17. *E természetet* a bűn megvesztette,  
*Természettel harag fiának tette* *Efés. 2. 3.*

---

\*) Ez a mai naturálismus.



Az esett embert lelke s testében ;  
De ha megmaradt volna épségben :  
*Természete* lett volna okos vezér ;  
Már vallást nem jelentő vakult *test s vér.*

[*Mát. 16. 17.*

18. Mem telt be sátán az első csalással ;  
Sőt egész földet bekerült dülással, *Jób. 1.*  
Mint ordító oroszlán széllyel járt, *1. Pét. 5. 8.*  
Minden népeket hálójában zárt.  
Az első világ nyolcz lelkek héjával,  
Vesze miatta Isten csapásával.

19. Ez első világbeli emberekben,  
Bujaság tüzet gyulasztván szivekben :  
Regnált testi gonosz kívánsággal ;  
Föld vesztő undok paráznasággal :  
Míg a Szent Isten igaz ítélete,  
E tüzet özönvizzel el öntötte.

20. Ördög volt oka Sodoma vétkének ;  
Egész népe s vidékje elvesztének ;  
Mert bujaságban hajtá annyira :  
Hogy az Ur testet vett Angyalira,  
Ajtót rontani már készek valának ;  
De megvakulván azt nem találának. *1.*

[*Mós. 19.*

21. Az erős Isten bosszú állására :

Vesztő tűz jött e tűzért Sodomára.

A kegyes Lóttól jóra intettek ;

De hogy Sátánnak inkább engedtek :

Kénköves tűz esővel mind elvesztek :

Máig is a sós tenger zúg felettek.

22. *Víz* volt az első világ elvesztője.

*Tűz* Sodoma népének sülyesztője,

*Föld* nyelt kórét, s minden vele fogót,

A *levegő ég* Judást megfojtott.

Minden *éltető*, így lesz kárhoytára,

Embernek, ha hajt ördög tanácsára.

23. Jóbnak Sátántól vett ezer sérelme,

Melyre Istentől volt szent engedelme,

Nagy jel, mint tör ördög emberekre,

Magokra s minden tehetségekre :

Jel ez, hogy bűnért e gyilkos mind jókra,

Nagy erővel ront mind a gonoszokra.

24. Legfőbb ostrommal rontott fő *urára*,

Égi s földi seregek Királyára ;

Itélő Birályára magának ;

S tőle származott veszett magvának ;

Ez volt fő célja e dühös sárkánynak,

Hogy metsze torkát e szelid báránynak,

25. E végre, ez egy bárány Jézus ellen ;

Harczra ment egész pokollal hirtelen ;

7\*

Csak egy emberben is tett Légiot, *Luk. 8. 30.*

Maga mint fő vitt sok száz milliót,

A vér *sajtót egyedül tekerőre, Esa. 63. 2. 3.*

Reád óh *Jézus* egy üdvözítőre.

26. Még mikor kiseded *Jézus* sirt pólyában,

Fegyvert fent rá Heródes udvarában ;

Harcolt e gyilkos a csecsszopókkal,

Vélvén hogy *Jézus* is öl azokkal.

Óh ember lásd itt ördög mesterségét,

Éltednek már bölcsődben ellenségét.

27. Menny, föld megrendült e szörnyü

[csatára ;

Mert ime Istennek egy bárányára,

Egész pokol ront roppant sereggel,

Sárkány harczol egy szelid féreggel. *Solt. 22.*

Ki noha szentül e harczon meghala,

De bünt, halált, poklot győzött halála ;

28. Mert feltámadván vett nagy diadalmat,

A Mennyen földön nyert teljes hatalmat,

*A birodalmat kezéhez vette.*

*Örök országlását elkezdette. Jel. 11. 7.*

Regnált sátán is dühös haragjában,

Hitlen fiai setét országában. *Efés. 5. 6.*

29. E két ország igen vív egymás ellen

A Szent mag, a maggal a mely szentelen,

Mind világ végéig ellenkezik :

Sátán, annál inkább igyekezik,

Terjeszteni e földön minden bűnöket :

Mennél inkább lát terjedni hívőket,

30. Ember által jött e bűn e világra,

[*Róm. 5. 12.*

De ördög által ment s megy gonoszságra,

Ennek műve a harag irigység,

Bosszúállás, dühösség, gyűlölség,

Hazugság, szitok, átok a gyilkosság ;

A tenger bünt szülő testi kívánság.

31. Ördög tett minden ellenkezéseket,

Sok Kain s Ábel közt gyűlölségeket ;

Ó e tündér *világnak Istene. 2. Kór. 4. 4.*

A levegő égnek fejedelme ; *Efés. 2. 2.*

Ember tőle nem lehet bátor sehol,

Nincs hely, hol ellene veszélyt nem kohol.

32. Lest hány, hogy ember szívét elfog-

[lalja,

Bír móddal, hogy az eszét felforralja,

Embert betölt keserű méreggel, *Csel. 8. 23.*

Keményit átalkodás kéreggel,

Ezer mesterségével azt akarja :

Hogy Isten képét róla levakarja.

33. Minthogy lakása van pokol tüzekben :

Tüzet gerjeszt az emberi vesékben,  
A szemekben lobbant *kivánságot Ják. 1. 15.*  
Ez fogan szívben minden rútságot,  
Mely ki ront sok gonosz cselekedetre,  
S ördöggel hajt embert nagy ítéletre.

34. De ki tudná számlálni a vétkeket,  
Melyekre ördög ránt sok embereket :  
E gyilkos minden bűnnek forrása,  
Melynek a testben van tág folyása,  
Ez odább odább árad s aztán végre,  
Sodoma tenger lesz s felkiált égre.

35. Mire jutott a Sátán mind ezekkel?  
Isten s emberrel ellenkezésekkel?  
Legszebb teremtés lett legrútabbá,  
A legjobb lélek leggonoszabbá ;  
A Menny, föld reszket szörnyű büntetésén,  
Melyet vett már s majd vesz világ végzésén.

36. Meglevén a Mennyből levettetése,  
Követte ezt erős megkötötése, *2. Pét. 2. 4.*  
A setéségnek vas lánczaival, *Jud. 1. 6.*  
Azaz Istennek nagy hatalmával,  
Mely azért lett ez átkozott gyilkoson ;  
Hogy a választott népnek ne árthasson.

37. De azért bír még az hitetlenekkel,  
A hívőkre is ront kísértetekkel ;

Az ő kegyetlen sarcza a halál,  
És még e földön egy embert talál :  
Mind addig tart dühös ellenkezése,  
Itéletkor lesz legnagyobb veszése.

38. Ekkor lesz Sátánnak vég büntetése.

Örökké való kínra vettetése,  
Az Istenre kevély támadásáért ;  
Teremtőjétől elszakadásért ;  
S hogy az első ép pár embert megcsalá,  
S minden magát hajtá hatalma alá.

39. Az ítélőszék, mind azt előhossa,  
A mikkel Jézust e gyilkos kiozza,  
Mind személyében, mind tagjaiban ;  
Prófétákban és Apostolokban ;  
Sőt minden vérontást ki keres rajta, *Sólt*.

[9. 13.

Melyre sok gyilkos népét reá hajta.

40. Egész emberi nemzet *vakítása*, 2. *Kór*.

[4. 4.

Minden népeknek bálványoztatása,  
Imádtatása teremtéseknek.

A nap, hold, s több égi seregeknek  
Sok bűvölés bájolás varázslások,  
Ördögtől veendő nagy számadások.

41. Ez ördög tesz hazuggá embereket,

Szinessé Isteni tiszteleteket ;  
Sokszor oly mint világosság Angyal,  
Minden gonoszt jó szin alatt javal ;  
Sok szemet beköt, mintegy hályogjával,  
*A bűnnek ideig való hasznával. Sid. 11. 25.*

42. Eb s ördög névvel tett káromkodásod,  
Átkozódások és sok rágalmazások,  
Szükségtelen s hamis esküvések,  
A fertelmes házasságtörések,  
Melyeket emberek ördögtől vesznek,  
S ezekben élvén : ördöggel elvesznek.

43. Mind ezekkel s több számtalan vét-  
[kekkel,  
Maga s ember által végben vittekkal ;  
Ördög a Biróhoz czitáltatván ;  
De ítéletben meg nem állhatván:  
A kénkövel égő tóba vettetik,  
Örökké gyötör, örökké gyötretik.

44. Óh ember ! nézd az Angyalok esteket,  
Ez eset miatt érkezett veszteket ;  
Ha a Szent Isten így bánt ezekkel *2.Pét.2.4.*  
Noha legnemesb teremtésekkel :  
Te hitvány, féreg, por, hamu létedre,  
Mit várhatsz, ha nem vigyázz életedre.

45. Mert ezek elesvén fel nem vétettek,

[*Sid.* 2. 16.

Jézus e földre nem jött ő érettök ;

De téged vett fel Ábrahám magvát :

És Istenednek ajánlá magát :

Adj hát *ma* helyt jóra *intő szavának* : *Sid.*

[3. 15.

Ellene mondván test világ sátánnak.

46. Óh *Atya Isten*, menny föld teremtője !

Óh Jézus bűnösök Üdvözítője !

S ezek szentelője óh Szentlélek !

Kit mint egy Istent míg élek, félek !

Tarts meg engem az elválasztottakkal,

Az épségben megmaradt Angyalokkal.

47. Az elesteknek pedig példájokkal,

Gyehennára lett hányattatásokkal,

Rettents és vonj el minden bűnöktől,

Főként az átkozott kevélységtől.

Tégy boldoggá szent alázatossággal,

Áld meg tölled hagyott minden jósággal.

48. Forgasd óh lelkem sátán álnokságát,

Nagy erejét s ördögi méltóságát ;

Fejedelem ez a sötétségben,

Oly mint oroszlán az erősségben,

*Alatt* les téged földben zárt minákkal,



*Fent vívja lelked várát tűz nyilakkal. Efés.*

[61. 16.

49. Óh erős Isten ! én frigyes Istenem !

Mikor e gyilkos, harczot űz ellenem,

S megkisért gonosz kívánságokkal,

Ostrommal sok rossz indulatokkal ;

Öltöztess engem is lelki fegyverben,

Vívj velem mellettem ez új emberben.

50. Légy védelmező sisakom, paizsom,

Igéd s Szentlelked legyen szívem vasom.

Segíts harczomban a vérig végig,

Ebből holtomkor vigy mind az égig ;

Feltámadván a levert sátánt lássam,

S örülvén *véreben lábaim mossam.*\*) *Sólt.*

[58. 11.

51. Végre megfutván pályafutásomat,

Megharcolván nemes harcolásomat ;

---

\*) E fontos szólással céloz a Szentlélek az ő ellenségeiken győzedelmet vett vitézekre, kik a megfutott ellenségnek utána esvén, azt elébb odább ölik, vágják, és a konczra hányt testek között járván, azoknak vérökben lábaikat áztatják, mely itt a Szentirási ékesen szólás szerint mosásnak mondatik, mely jelenti az igazaknak örömét a győzedelmen, melyet vesznek ellenségeiken azok közt az ördögön. Lásd Jel. 12. 12. és 18. 20.

Meg tartván hitem s igaz vallásom,  
Jézus főkincsem, édes várásom !  
Ragadj be győzedelmed országába, (11.  
Bár csak a kapun állók tornáczába. Sólt. 54.

**A halálról, ítéletről és mindkettőre való ké-  
születről.**

*Nót. Haragodnak nagy voltában. Sólt. 38.*

I.

**A**z én időm mint a szép nyár,

Menten eljár :

Nem messze tőlem a vég,

Tudom a lélek el nem vész,

Sőt bére lesz.

Jó, vagy jaj, pokol, vagy ég.

2. Nem szükség hát veszteg ülnöm,

Kell készülnöm,

Égjen jól a szövétnek ;

Mert majd amaz tiz szűzekkel,

S mint ezekkel :

Velem is számot vetnek.

3. Óh Uram ! hová kell lennem ;

Ha kell lennem

Veled bírámval szemben !

Még azt is alig állhatom,

Ha forгатom

Ezt előre eszemben.

4. Mint a kik gyűjtetnek egyben,

Azon ügyben,

Valamely törvény házhoz :

Egymás után beintetnek,

S megkérdetnek,

Mint szólnak a dologhoz :

5. E világ is oly, mint tornász,

Melyben, mint látsz

Más házat, állunk körül :

Ebből a pósta ki s be jár,

Sok bement már,

A sor mindjárt rám kerül.

6. A Biró mindjárt hozzám szól,

Egy író-toll

Rólam mindent meg mutat.

Majd megkérdik, mire vártál?

Szólj, ha jártál,

Jó avagy gonosz útat.

7. A kürt zengés már is hallik,

Már hajnallik,

Már útban az Angyalok,

Létem és végem közt a köz

Kicsiny eszköz.

Im szentül meghalok.

8. Halál ellen sem orvosság,

Sem okosság,

Senki semmit nem segít.

Valamig egy ember leszen,

Tartja készen.

Nyilakkal tölt idegit.

9. Taníts meg Uram ! hogy holtom

S rövid voltom

Soha el nem felejtsem :

És a jövőendő életet,

Ítéletet

Szívemből ki ne ejtsem.

10. Lelkem mondj le hát e testről,

Jóra restről,

Egy úton ezzel futnál ?

Kérlek, vedd jól ezt szivedre :

E vér vedre

Majd eltörik egy kútnál. *Préd. 12. 8.*

11. Segist meg ezt feszitenem

Óh Istenem !

Magam nem bírok véle :

Mert ha ma meg öldöklöttem,

S Ura lettem :

Holnap viszont felkél-e.

12. Kedvezz az ember belsőnek ;

A külsőnek

Legyen bátor romlása,

Ha több több bajt vetsz jajomra.

Csak hogy jómra

Uram ! Felséged lássa.

13. Ez életnek rövidsége,

Könnyüsége

Minden inségemnek lesz.

Bár gyötörjön sok betegség :

A reménység

A kinből sokat elvesz.

14. Fojtsd meg e világ szerelmét,

S adj oly elmét,

Mely ettől üssön pártot.

A sok kincs, a nagy nyereség

Nagy veszteség,

Mely sok léleknek ártott.

15. Ha még az ember is semmi ;

Óh hát ez mi?

Rozsda, moly, főbb Ur ennél :

Alávaló sár, ganéj, por,

Kömény, kapor.

Ennek rabja hogy lennél ?

16. Sok ennél az ejtő horog,

Sokszor morog,

Sok üldözést támasztván :

E szörnyü pusztának útján,

Hívek után

Sok vizeket árasztván :

17. Uram ! ha arra kell mennem,

Hogy kell lennem

Tanunak a hit mellett :

Láttas nyilt eget lelkemmel,

Igy testemmel

Ám ne legyen kimélet :

18. Él még a régi vér ontó,

Vésztő, rontó;

Ez is lelkem vadásza :

Szélylyel jár szörnyen orditva,

Torka nyitva,

Egyetlenem halásza.

19. Uram Jézus! ennek se hagyj :

Jó szívet adj,

Hogy megálhassak neki.

Vedd el már minden erejét,

Vedd már fejét,

Sehol ne legyen széki. *Jel. 2. 13.*

20. Mind ebből észbe vehetem ;

Harcz életem,  
Sok ellenségim vernek,  
Lelkem sok ütközet vérzi.  
Ki nem érzi  
Vágtat ennyi fegyvernek ?

21. Időm kevés ; de sok a baj,

Három a jaj. *Jel. 8. 13.*  
Ki ne kívánná végét ?  
Boldog a ki pályát futott,  
Czélra jutott,  
S megtartotta hűségét !

22. Im én is kezem terjesztve,

Szem meresztve  
Jézusom ! feléd tartok.  
Biz lelkem ! sem sülyed el itt ;  
Kormány a hit,  
Itt a kikötő pártok.

### **A mennyei boldogságról.**

*Nót. Óh seregeknek Istene! Sólt. 84.*

#### I.

**I**tt csak vándorlás életem,  
Még itt csak a czélt kergetem.

Útam van Jerusálem felé,  
Melyet az Úr maga formált,  
A báránynak vérén fundált.  
Óh mint kívánok menni belé,  
Itt csak vándorlás életem.  
Még itt csak a czélt kergetem.

2. E városra az útjáró,  
Bement már az előljáró. *Sid. 6. 20.*  
Angyali sereg volt körülte,  
Az ellenség útat adott.  
A kárpit ketté hasadott,  
Ábrahám igen megőrüle,  
Látván a régen várt napot,  
S szentségében a főpapot.

3. Mennybe jutván a frigy láda,  
Ott nagy kiáltás támada :  
Minden karok megzúdulának,  
Megujult a szentek szente ;  
A közbenjáró felkente,  
Nagyok ; kicsinyek lehajlának.  
Kikkel a huszonnégy vének  
Ily tisztességet tevének :

4. Óh bárány ! hajlékod mily szép,  
E sok nemzet, nyelv, ág és nép,  
E sok száz ezer mind te néped.



Mind értünk véred kiontád,  
A hét pecsétet felbontád.  
Benned vagyunk, Bennünk van képed.  
Mind örökké téged áldunk,  
Dicsérünk, félünk, imádunk.

5. Ez a hit a földet is hatá,  
A sátán meg nem tarthatá.  
A jó hír Sionból kizendült.  
A város alsó és felső.  
Itt az alsó, fenn az első.  
Mind a Meny, mind a föld megrendült.  
Regnál az Ur itt-is ott-is.  
Sok népet el vitt, hagyott is.

6. Ó Boldog város ; ki oda  
Nem vágyna ebből amoda  
Ez terhel? terhet az letétet,  
Ott a szép királyi székek,  
Itt e rút sáros semlékek.  
Ez port, hamvat ; az mannát étet.  
Ott semmitől nem fél a kar  
Itt sok roszt sok rossz fél akar.

7. Én itt sokszor járok sirva ;  
A kik ott be vannak írva,  
Uram! orczád fényében járnak :  
Itt szomjuhozna, éheznek.

Ott e félet nem éreznek.

Itt kár ; ott hire sincs a kárnak,

É itt sok nyavalyát látok,

Ott az áldás; itt az átok.

8. Ember oda vágy ott a kincs ;

Fuss innét, hátra se tekints.

Itt a bűnnek sáros örvénye.

Itt a sarcz, itt a vas járom 5. *Móz. 28.*

[*Jér. 28.*

Itt valami van ez három ;

Nagy kincs, nagy koncz, a test nagy

[*kénye. Ján. 2. 16.*

Utas vagy, jársz kemény rögön.

Óh ne maradozz e dögön.

9. Atyám ! te is ott lakozol.

Itt e rossz fiad tékozol. *Lukács 15.*

Ott közlöd szerelmed szentekkel, *Ének*

[*én 7. 12.*

Ábrahám keblébe zárod:

Még itt kin fetreng Lázárod,

Itt vesződik sok rút sebekkel,

Sokszor sir, kér, de nem hallják.

Sokszor az ebek is nyalják.

10. E világ gonoszban fekszik. *I. Ján.*

[*5. 19.*

Innen minden jó igyekszik

Sok száz Illés, Jónás megunja. *I. Kir.*

[19. Jón. 4.

Itt sok Lótót lelke gyötör.

Máriát által jár a tör, *Luk. 2. 35.*

Simon szemét várva hunja

Sok Pál vágy ettől megválni. *Fil. 1. 23.*

Jobb is bátrabb helyre szálni.

11. Jer hát lelkem ! menjünk haza.

Ott fenn ám a boldog haza.

Jer menjünk fel az Úr hegyére

Mily jó ott lenni minékünk !

Készen vár királyi székünk.

Óh nem találunk jobb megyére.

Mózes, Illés is ott vannak,

Nékünk is hajlékot adnak.

12. Ott már a szentek nem magok,

A fővel együtt a tagok,

Itt a Sion sokszor pusztán ül. *Sir. 1.*

A szeretett gyarló s beteg,

Gyakorta sem hév sem hideg.

Ott lánggal ég, soha meg nem hül. *Jél. 3.5.*

Itt csak tükör által látunk.

Ott szemre jó jó barátunk.

13. Ott osztatnak gazdag bérek,

Ott a legigazabb vérek

Kik ott vannak, mind társaink azok :

Az áldandó szent Háromság ;

Tömény angyali sokaság,

Minden Próféták és igazak ;

Mind egyek a nagy Istennel,

Ó benne birnak mindennel.

14. Fehér ruhákat viselnek, *Jel. 7. 9.*

Kies helyeken legelnek, *Jel. 7. 17.*

Kezők ékes pálma ágakkal, *Jel. 7. 9.*

Hasonlók a nap fényéhez.

A Krisztus dicső testéhez,

Ragyognak arany koronákkal, *Jel. 4. 4.*

Zeng a menny nagy énekléssel,

S arany hegedü zengéssel *Jel. 5. 8.*

15. Még én messzűnnek kiáltok.

Szemmel látást hittel váltok, *2. Kór. 5. 7.*

Oh mikor leszek e sereggel !

Mint virrasztó az éjjmulást

Várom én is ujjulást.

Én is felébredek egy reggel. *Sólt. 17.*

A legelőhelyt meglelem,

Képeddel Uram betelem.

16. Amint az úr oda fel megy,

Középen egy szép magas hely.

---

A jó reménység ez, én erről  
E várost szemmel bejárom,  
Formáját szivembe zárom,  
Annak alászálok emerről.  
Ezzel végre meg is veszem.  
S ott e vándorlást leteszem.

### **A boldog feltámadásról**

*Nót. E világ mióta.*

**E**gy reménység táplál ;  
Az idő előáll  
Az Istent melyben  
Szinről színre látom,  
Oh Jézus barátom !  
Ha visz e helyben !  
Ha adsz teljes szabadságot !  
E testnek teljes váltságot !  
2. Tudom, hogy megváltom  
Él, és ezt kiáltom,  
Hogy noha legyek  
Mint füve mezőnek,  
S a napok eljönnek,  
Melyekben megyek

Testtel a földnek porában ;

De fel kelek egy órában.

3. A poron megállok. *Jób. 19.*

Szentül-szembe állok

Én Jézusommal :

Etestben, nem másban,

Nem ily nyavajásban,

Szólítom szómmal.

Elébb ugyan megrothadok ;

De új testben feltámadok,

4. Azért gyarló testem,

Mint magot, elvetem.

A sírba sírván *Sólt. 126. 5.*

Mit félsz ide menni

Oh test és porrá lenni ?

Tört az út, és járván

E setétben nem magad vagy.

Itt minden kicsiny, minden nagy. *Jób. 3.*

5. A koporsó s a sír,

Mely majd testemmel bír,

Az Urnak ágya.

Szent már e setét bolt,

Jézus is benne volt :

Ne félj : nem hágy a

E bolt csak utjokba esik,

---

Kik a jobb hazát keresik.

6. Ha most mint templomban,

Testi sátoromban

Az Ur lakozik :

Bizony nem sokára,

Kedves hajlékára

Rá kívánkozik.

A sir csak egy állapotás,

Egy kigyófő eltapodás. *Róm. 16. 20.*

7. Nem marad későre ;

A rendelt időre

E fogság eltel.

Jézusom hatalma

Téged s diadalma

Oh halál ! elnyel :

Dült templomát felépíti,

Földről Menybe helyezteti.

8. Rajtam a gyalázat, *1. Kór. 15. 43.*

A bünös ábrázat,

Le kell ezt tennem. *V. 53.*

Jobbra vagyok ennél,

Lehető Istennél.

Ujjá kell lennem.

Mit gondolok egy sátorral.

Nincs örök frigyem e porral.

## 9. Férgék rágásával

S rajtam bizásával

Oh mit gondolnék?

Isten hatalmáról

Jel, s csuda dolgáról

Másként, hogy lennék ? *Mát. 22. 29.*

Hol emberként nincs semmi mód,

Ott tehet Uram ! csak egy szód,

## 10. Én hát időm telve,

Ugy lévén rendelve,

Bizvást megvallom.

E válás lelkenek

Szabadság: testemnek

Lesz csendes álom.

Uram! éjfélkor ébressz fel, *Mát. 25. 6.*

A porból Mennybe eresz fel.

## 11. Ha mindenek mások,

S végre a sirások,

Ott hagynak : Téged

Kérlek szánd meg testem.

A melyben kerestem

Uram! Felséged,

Költsd fel, ha meg vőd nagy áron,

Könyörülvén e Lázáron. *Ján. 11. 35. 38.*

## 12. Mivel hát Istenem !



Van ily reménységem

Látásod felöl :

Tanits, téged félni,

Segits szentül élni *1. Ján. 3. 3.*

Mind kívül, belől ;

Mert szent élet nélkül senki *Sid. 12. 14.*

Porból hozzád nem megyen ki.

### **M á s a z o n r ó l .**

*Azon nótára.*

**M**egbizott Jézusom !

Éltedhez nagy jussom

Vagyon holtomban.

Élted erejével.

Hóltod érdemével,

Szállok boltomban.

Társa halálod hóltomnak,

Élted feltámadásomnak.

2. Nem rémít a halál ;

Mert te is meghalál ;

Óh én életem !

Ámbár soká fedje

A halál setétje

A földben testem ;

De birom azt reménységben,

A te veled egyezésben,

3. Mert tagnak a fővel,

Együtt kell idővel

A Mennyben lenni :

Óh én lelkem ! hidd el,

Hogy már is a hittel

Könnyű ezt tenni:

Mert Krisztussal feltámadtam. *Kól. 3.*

Sőt mennybe hozzá jutottam. *Efés 2. 5. 6.*

4. Testem fennálló sár,

A mely minden nap vár

Földre leomlást ;

Várok új épülést ;

Az ó hát eldülést

Szenvedjen s romlást :

Szükség, hogy a test avuljon :

Hogy azután megújuljon.

5. A halálnak mérge,

S testemészto férge,

Feltámadtig tart.

Óh te halandóság,

Örökké valóság,

A kikötő part,

---

A meghalás csak megvetés, *1. Kór. 15.*

Boronálás a temetés.

6. A meghalást úgy véld,

Csak hogy hittel szemléld :

Mint hideg telet :

Ezt hamar követi

Világ itéleti,

Mint vig kikelet :

E kettő közt nincs semmi köz ;

Mert holt test időt nem érez.

7. Miként a születés

A legelső lépés

A meghalásra :

Szintúgy meghalásunk,

Első indulásunk

Feltámadásra :

Ez is mindjárt kezdődik,

Mihelyt éltünk végződik

8. E testet leteszem,

*Ugyanezt* felveszem

Feltámadáskor:

E szájt, e füleket,

Vetem e szemeket

Jézusra akkor,

Ölelem ezen karokkal,

Térdet hajtok e lábakkal.

9. Koronát e fő vész.

Öltözik minden rész

Nagy dicsőségben :

Fájdalom, félszegség,

Minden erőtlenség

Marad a földben :

A testnek nem kell más étel ; *Kór. 6. 13.*

Hanem csak Istennél létel *1. Kór. 15.*

10. E sziv mely forr vérrel,

S egyes minden érrel,

*Ez, ez,* és nem más

Lesz Jézus sajátja,

Szerelmes barátja,

És örök áldás,

Mely lángol ő szerelmével,

S egy buzgó sziv lesz szivével.

11. E test, mely most földi,

Lesz egész mennyei,

S mint a nap, fénylő ;

Dicsőült fejéhez

A Kriztus testéhez

Lészen egyenlő.

Felkél halhatatlanságra ;

Ama vég trombita szóra.

12. Jézusom élében,  
A levegő égben,  
Igy ragadtatom:  
A halált tapodom;  
Pokolt alatt hagyom.  
Messziről látom  
Az itt hagyott föld égését,  
S elmulandók enyészését.

13. Én e reménységre,  
Magamat szentségre  
Adom egészszén :  
Ott forgok szivemmel,  
Hol lelkem s testemmel,  
Akkoron leszek.  
Jézus! hald meg kiáltásom,  
Teljesítsed megvárásom.

### **Az örök élet kívánásáról.**

*Nót. Halgasd meg Uram! könyörgésem.*

*Sólt 55.*

**K**ettőn van szorongattatásom :  
Itt kívánjam-e még lakásom ;  
Vagy e sátorból kiköltözzem,

Mely töredékeny s romlandó.

Oda fel van az állandó,

Csak az hijja, hogy felöltöztem.

2. Ha még itt több időt élhetnék,

Talán tökéletesb lehetnék ;

Mert még azt érzem valójában,

Hogy nagy még én gyarlóságom.

Szorongat sok gonoszságom :

Sok akadály van a pályában ;

3. Hogy ha pedig nézek előre,

Hitemnek elvégezőjére :

Az ő nyugodalmas szombatját,

Kivánom szívvvel lélekkel.

Vajjon mikor mehetek el,

Meglátni dicső ábrázatját.

4. Nem jobb-e az egész a résznél?

A vidám a bánatos ésnél ?

Jobb szabadon lenni, mint törben.

Jobb az Ur Jézussal létel,

A szentség mint a büntétel,

Jobb szemmel látni mint tükörben.

5. Jobb a haza a bujdosásnál,

A nyereség a kárvallásnál,

A nyavalyánál az egészség :

Jobb a kincs a szegénységénél,

A hirt jó a reménységnél,

A keserűnél az édesség.

6. Csak azt teszem hát a Jézussal,

A mit Illés Elizéussal :

Hív a Jézus, őtet követem.

Valamig azért itt leszek ;

Bűn s világtól búcsut veszek,

Szivem s szemem utánna vetem.

7. Ő nékem a győzhetetlen bástya,

Igazsága lelke palástja,

Tiszta hely kell e szép köntösnek.

Óh ki tekerted a sajtót,

Jézus! nyiss lelkemnek ajtót,

Légy kegyelmes nékem bűnösnek.

### **Halálos beteg ember nyögése.**

*Esa. 38.*

*Nót. Óh Felséges Úr mi kegyes Istenünk.*

**B**etegséggel embert Isten látogat. *Jób. 5.*

Rajta gonoszszal jót csak ő váltogat.

Mint a fény után jó a sötétség :

Igy egészség után a betegség.

2. Köz a nyavalya minden emberekkel,

Egyaránt köz az, a köz s főrendekkel.

Kiket a sors tett különbözőkké :

A nyavalyák tesznek egyenlőkké.

3. Fordultak ezek az Isten Fiára,

Dávidra Izráel Szent Királyára ;

Kegyес Ezékiás betegsége,

Szint oly hires, mint a kegyességet.

4. Betegség tűrés szerzett nevet Jóbnak,

Ez szerzett nagy tisztességet Jákobnak *1.*

[*Mós. 48. 4. 12.*

Beteg a kedves Lázár, Trophimus *Tim.*

[*2. 20.*

Kegyес Thábitha s Epatroditus, *Fil. 2. 26.*

5. Betegség Isten Fiainak jele. *Sólt. 73.*

Hivó beteggel az Irás van tele.

Mennyi beteg vala Kórintusban,

Azok közt, kik hisznek a Krisztusban *1.*

[*Kór. 11. 6.*

6. A betegség nem hajt semmi törvényre.

Tör gyermekre, tör ifjura, tör vénre.

Óh Istenem, im én reám is tört,

Mind addig hányá utánnam a tört.

7. A hol bűn van, kell lenni betegségnek :

Tartom tehát e nyavalyát szükségnek,

Melynek éppen nem lehet nem lenni :



---

Bűnért ily büntetést is kell venni. *5. Móz. 28.*

8. Betegséggel, nem csuda, ha az Ur ver,  
Mert minden nyavajának magva a vér :  
Mennyi féle étellem s italom,  
Annyi féle vérben az ártalom.

9. A vért egy rossz izü falat meggyujtja,

[*4. Móz. 11. 33.*

Az indulatot egy *nem* szó felbújtja : *1. Kir.*

]20. v. 3. 4.

Egy szellő kell a test nedvességnek :

Mindjárt oka lesz sok betegségnek. *Sólt.*

[*39. Sólt. 103.*

10. Mértékletlenségem sem tagadhatom,

Nyavalyám okául azt is adhatom :

Ki asztalnál nem vigyáz magára :

Az Isten áldása forr torkára. *Sólt. 78. 30.*

11. E betegség életem üldözője !

Mit tegyek óh emberek őrizője !

Oh te hozzád kerget, mint ellenség,

E sok okból származott betegség.

12. Gyógyíts meg Uram! ha kedveled

[élttem !

Vedd szivedre, hogy Felségedet féltem.

[*Esa 38.*

Gyülölöm vétkem, óh te ne gyülölj,

Ostoroddal hirtelen meg ne ölj. *Jób. 9. 23.*

13. Ne siettessed a halál óráját,  
Fedd meg a kint, mint a halál szolgáját :  
Oh ki megdorgálád a hideget,  
Jézus! szánj meg engem nagy beteget.

14. Egész néped orvosa miként lennél  
Ha rólam is nyavalyát el nem vennél?  
Igazság napja édes Jézusom!  
Te légy, kérlek, kegyelmes orvosom.

15. Gyógyíts meg éjj és napi nyögésemre,  
Hitből származott sok könnyörgésemre :  
Mert hiszek igaz ígéretednek, *Ják. 5, 15.*  
Melyeket tevéel hívő betegeidnek. *Jób. 5.*

16. Avagy csak enyhítsed a fájdalmakat,  
Adj ottan-ottan ujitó álmokat,  
Ne bocsás s reám rettentéseket,  
És életbeli szenvedéseket.

17. Uram! segíts, hogy érjem el a véget,  
Melyért reám adtad e betegséget :  
Tartsam kegyelmed ajándékának : *Jób.*  
[5. 17.

Nem pedig haragod munkájának.

18. Ámbár külső emberem romoljon,  
S a betegség testembe ostromoljon :  
Csak, hogy belső emberem építsed.

S lelkem buzgóságban élesítsed.

19. Áldj meg a beteg szent Jób türésével,  
És Ezékiás kegyes nyögésével,  
A kanaáni asszony hitével, *Mát. 15.*  
Ama két vak reménységével. *Mát. 9.*

20. Gyógyulást legfőképpen tőled várok,  
Nálad nélkül orvos után nem járok ;  
Mert ez volna Isten elhagyása,  
Melyért szégyent vált, s meg is halt Ása,  
[2. *Kron. 16. 12.*

21. Te adj az orvosoknak okosságot,  
Te áld meg haszonnal az orvosságot,  
Te akard s meggyógyít egy fügécske,  
Sőt, egy szádból származott igécske: *Mát.*  
[8. 8.

22. Gyógyíts meg Uram! és én meg-  
[gyógyulok,  
Fogadást teszek, hogy meg is jobbulok.  
Az elébbi vétkekre nem megyek :  
Hogy nagyobb gonoszszal vert ne legyek.  
[*Ján. 5. 14.*

24. Ha pedig halált rendeltél felőlem,  
Vedd ki a halál félelmet belőlem,  
Jézusom halála érdemével.  
Vigasztaló lelked erejével.

9\*

24. Végy ki szivemből legkisebb kétséget  
Hitemből minden hihetlenséget :

Adj halálnál erősb reménységet, *Jób. 13.*

Holtomban örömet és merészséget.

25. Oh küldj hozzám kegyes látogatókat,

Adj, mint Jóbnak, hivebb vigasztalokat,

Kik hozzám legyenek szeretettel,

Mint beszéddel, mint cselekedettel. *I. Ján.*

[3. 18.

26. Ne vidd tőlem távol az ismerőket

[*Sólt. 38. 66.*

Fájdalmaim nehajtsák el tőlem őket ;

Vélem irgalmasságot tegyenek :

Hogy Istentől ők is azt vegyenek, *Sólt. 41. 1.*

27. Ha fenn hagynak rajtam a gazdag-

[dusók ;

Szánjanak meg a Samaritánusok, *Luk. 10*

Néked fő orvosnak ajánljanak ;

Vélem és értem imádkozzanak.

28. És mivel éjjelim hosszúk és terhesek ;

Legyenek imádságimmal teljesek,

Küszködjem véled míg meg nem hajnal-

[*lik 1. Mós. 32.*

Sirjak mikor a kakasszó hallik. *Mát. 26.*

29. Nem kár'lom e testnek levetkezését,

Mert mennyei hazám felöltözését

Lelkem inkább kívánja, szereti, 2. *Kér.* 5.

Azt pedig ez bizonnal követi.

30. Ez *lesz* énnékem a sasi ifjulás *Sólt.*

[103.

A régen szivszakadva várt ujjulás, *Jób.*

[14. 14.

A hévség ellen rejtő árnyékom, *Esa.* 25.

E Jézustól készített hajlékom. *Ján.* 14.

31. Jézus ! im még e betegségekkel

Küszködöm, mint Lót Sodoma felekkel :

Nyujsd kezed, *s ránts* be a Menybe

[lelkemet ;

Zárd ki onnét minden gyötrelmemet.

32. Addig is mutass egy kis haladékat

[*Esék* 5. 4.

Világosítsd meg a halál árnyékot *Sólt.*

Hogy ez ágyból hittel Mennybe nézzek.

[*Csel.* 7. 10.

S mint Jézus lelkemben örvendezzek.

33. Ama Kanaánt hittel megkémeleljem,

És azt könnyen megnyerhetőnek leljem ;

Ezt a test, világ, s pokol tagadja ;

De Jézus és Szentlelke megadja.

34. Erősbb e két tanunak bizonyosága,

Mint sok ellenségemnek hazugsága,  
Állj félre sok bűn, sok ellenségem ;  
Mert az Isten erős reménységem.

35. Uram adjad, hogy olyan legyen ha-  
[lálom,

Mint Jákob körül a dolgot találom,  
Ki lábbal lévén Jabbók révében ;  
Istent tartott erősen kezében.

36. Ugy ha lábam is jár halál völgyé-  
[ben, *Sólt. 23.*

Uram Jézus ! légy hitemnek ölében ;  
Veled való szoros egyességem,  
Legyen a halálban édességem.

37. S mint János a végvacsora idején,  
Édesden elnyugodt Felséged mellén :  
Oly édes nyugvássá tedd halálom,  
Eképpen lesz halálom csak álom.

### **Boldog halálról való elmélkedés.**

*Nót. Szomorú a halál a gyarló embernek, vagy  
Semmit ne bánkódjál Krisztus szent Ser.*

**A** szomorú halál sokszor szívem állja,  
Mert mind Bildád szól, félelmek királya,  
[*Jób. 18. 14.*

S utolsó ellenség, akinek szabjája

Egygyé lett lelkem, és testem ketté vágja.

2. Éles fullánkkal szur a halál engemet ;

[1. Kór. 15.

Mert a bűnnel szivja, s szopja életemet,

A törvénnyel kéri halálra fejemet,

Fojtogatja ilyen társakkal szívemet ;

3. Ezeknek Sátán is nyújtja segítségét,

Ugy tartja éltem, mint esküdt ellenségét,

Elköveti rajtam minden dühösségét,

Erősen kívánja életemnek végét.

4. Mert van a halálon ideig hatalma,

A bünből származott ez a birodalma, *Sid.*

[2. 14.

Ő beadott mérge volt a tiltott alma,

Míg ezzel halált nem okoz, nincs nyugalma,

5. Nem volna ugyan oly nagy félelem

[bennem,

Hogy, ha mikor testem lekelletik tennem.

Lelkemre nézve is porrá kellene lennem,

De bizony elébe kell Istennek mennem.

6. Mihelyt szemeimet a halál bezárja,

Az Isten lelkemet ítéletre várja,

Semmit nem árt ennek a halálnak árja,

Halhatatlanságban nincs e földön párja.

7. Testi halál halált nem szül a Léleknek :

A bűn, és a törvény lelket nem ölhetnek,

[Mát. 10. 28.

Sem jók, sem gonoszok ettől nem félhetnek,

A test holta után bizonynyal élhetnek.

8. Oh hát ki lesz nekem halálban, se-

[gitóm !

Haláltól féltében, ki leszen enyhítőm !

Oh áldott Ur Jézus, édes Üdvözítőm.

Holtoddal, holtomat légy megédesítőm.

9. Jézus ! ki megrontád a kígyónak fejét,

Holtoddal halálnak elvetted erejét :

Holtomba holtodnak nyomd be nyomát s

[helyét,

E sanyargatónak törd össze vesszejét.

10. Te is mint kezesem, halálra születél :

Mert halandó test volt, a melyet felvettél.

Meghalván a halál halálává lettél *Hós. 13.*

Ő diadalmától engem megmentettél.

11. Megfosztád a halált mérges fullánk-

[jától. *1. Kór. 15.*

Éden kertjében nyert erős hatalmától.

Megromlott keresztet átkozott fájától,

Megvált ő kegyetlen uralkodásától.

12. A halál a földben téged nem tarthatott,



Harmad napnál tovább veled nem birhatott  
Testedre rothadást éppen nem hozhatott,  
Magánál erősebbre nem találkozhatott.

13. Halálodhoz vagyon szoros közöm s  
[jussom ;

Mert én is meghaltam veled óh Krisztu-  
[som !

Feltámadásod is én feltámadásom *Kol. 3.*  
Mennyei lakásod, mennyei lakásom. *Efés.*  
[2. 5. 6.

14. Már hát halálomból a félelem kihalt,  
Nem ez, a mi Krisztus halála előtt volt,  
Holtoddal halálom én jómra meghódolt,  
Benned való hitem a halált legázolt. *Ján. 11.*

15. Erősbb a halálnál az én reménységem,  
Barátom a halál már, nem ellenségem.  
Nincsen benne károm, hanem nyereségem,  
[*Fil. I. 21.*

E keserüből jött nekem édességem.

16. Elvette a Jézus halál Királyságát,  
Keresztfához szegzé minden uraságát, *Kól. 2.*  
Letévén Istennek lelkem adósságát :  
Betölté a törvény s halál kívánságát.

17. Holtával Jézusom a halált elnyelte,  
[*I. Kór. 15.*

Minden gyalázatját annak elviselte. *Ésa.*

[25. 8.]

Hallhatatlanságra népét felemelte, 2. *Tim.*

[1. 10.]

Az életet nekem holtomban meglelte.

18. Mi hát már a halál? nekem csendes álom

Világ tengeréből partra vivő hálóm. *Mát. 13.*

Jobb életre által menetel halálom, *Ján. 5. 24.*

És e rothadt testtől, meghalván, megválom.

[*Jób. 13. 28.*]

19. A halál békével való bocsáttatás. *Luk. 1.*

Kedves, kívánatos megszaltatás. *Fil. 1.*

Bűn, s fáradtság után megnyugosztaltatás.

[*Jel. 14.*]

Eleinkhez való takarittatás.

20. A halál nem egyéb, hanem felvitetés,

Az élő Jézushoz való felvétetés. *Ján. 14.*

[*Luk. 9. 51.*]

Egy földi romlandó sátort letétetés, 2. *Pét.*

[*1. 14. 2. Kór. 5. 1.*]

Test levetkezése s Mennybe öltöztetés.

[*2. Kór. 5.*]

21. Testemnek a halál és az eltemetés,

Reménységgel teljes földbe lett magvetés.

[*1. Kór. 15.*]

Isten számára lett áldozat tétetés *Tim. 4. 6.*

Feltámadást szülő mag megemésztetés.

[*Jób. 19.*

22. Testből kiköltözés, Urhoz lakni menés.

[*2. Kór. 5.*

A Szentek Szentében leendő jelenés,

Jézus holttestéről reám folyt szent kenés.

[*Mát. 27.*

Hidj lelkem ! holtomkor nem léssen ret-

[tenés. *Sólt. 23.*

23. Holtom a Szentlélek mondja kime-

[nésnek, *2. Pét. 1.*

Kisértettől való kimenekedésnek. *1. Kór.*

[*10. 13.*

Ama nemes harcz és futás elvégzésnek

[*2. Tim. 4. 7.*

A felső Sionba való érkezésnek. *Sólt. 84.*

[*Sid. 12.*

24. Halálom az örök életnek kezdete,

Bünös és nyavalyás testem végezete,

Főboldogságomnak kezdő eredete,

Nem vehetjük másként, haljunk meg érette.

25. A halál nyitja meg mennyei hazámat.

[*Tsel. 8.*

Isten látására felfedi orczámat,

Berekeszti lelki s testi nyavalyámat,

Rám adja Krisztustól maradt gyolcs ruhá-

[mat. *Mát.* 27.

26. Várom azért holtom jó hittel csen-

[desen,

Kivánom az Urat meglátni szívesen,

Óh Uram! Felséged engem meg ne vessen ;

Halálig s halálban Szentlelked vezessen.

[*Sólt.* 48. 15.

27. Egy kárpit vagyom még előtte lel-

[kemnek,

Mely nem hagyja látni színét Istenemnek :

E kárpit kárpítja én bünös testemnek

És mint egy hályoga lelki szemeimnek.

28. Felséged látását e test tartóztatja,

Bünös testben Istent senki nem láthatja,

[2. *Mós.* 33. 20.

Ha majd e kárpitot halál megszakasztja :

Láttass meg lelkeimtől óh lelkemnek Atyja !

### **Idő, halál, örökké-valóság.**

*Nót, Az erős Isten Uraknak Ura. Sólt. 50*

**Óh** idő, óh örökké-valóság !

Ez idő csak tündér mulandóság,

Az örökké-valóság a való.

Boldog az Urban élő s meghaló !

Uram ! segíts, hogy hogy folyjon életem,

Hogy irgalmas legyen az én ítéletem.

2. Mert tudom, hogy életem a mint foly,

Az én ítéletem is léssen oly.

Ítélj meg kegyesen én Istenem!

Mert hit által a Krisztus él bennem,

Hibás éltémnek minden jó munkája,

Az ő műve és élete formája.

3. Lelkemnek minden jóra vágyása,

Istenről kegyes gondolkodása,

Gyümölcse a Krisztus érdemének;

És munkája az élet lelkének, *Róm. 8. 2.*

Krisztus nélkül semmi jót nem tehetek,

[*Ján. 15. 5.*

Csak egy jó gondolattal sem lehetek,

[*2. Kór. 3. 5.*

4. A Krisztus én bennem hit által él,

Hiszem a mit igéjében beszél,

E hit bennem nem holt ; hanem élő,

Szájamat nyitó, és azt beszélő: *Sólt. 116.*

Él az én megváltóm, és én is élek, *Ján.*

[*14. 19.*

Istenem az Atya, Fiu, Szent-Lélek.

5. Ennek kedvéért mit nem kell tennem?

Hogy innét hozzá lehessen mennem

A boldog örökkévalóságba,

Ama még láthatatlan országba

Melyet én élesebben látok hitemmel.

Mint ez időbelieket szememmel. *2. Kór.*

[4. 18.

6. Ez idő rövid éltem mértéke,

Ennek a hol kezdete, ott a vége,

Meghalni születtem ez életre,

Csak kis ut ez a nagy itéletre,

S árnyék, kit vét az örökkévalóság,

S attól elnyerendő halandóság, *1. Kór. 15.*

7. Pára, füst, álm, szél, s elrepülés,

Kunyhó, fonál, fű, felhő, faldülés,

Hajózás, takácskarika forgás,

Egy tört edényből vizkicsorgás,

Futó posta, sebes árviz, vándorlás.

Tenyér idő, lépés, semmi elmulás,

8. Ez töltené-e be hát kívánságom,

Örök jóra való szomjuságom ?

Nem ; nem ; mert én lelkem halhatatlan.

Halálon innét jól lakhatatlan,

Örökké való boldogságot éhez ;

Mert ez illik nemes természetéhez.

9. E célra, minden nap egy-egy hajtás ;  
A végső nap a végső kifogás,  
Ez a mely ponton elvégeződik,  
Ott örökkévalóság kezdődik,  
Ez időt Istentől csak kölcsön vettem,  
A *terminusra* le kell ezt fizetnem.

10. E világi dolgoknak rendében,  
A halál is helyt talál széltében :  
Mulik e világ, mulnom kell nékem :  
Mint az élet, ugy a halál részem,  
Ezt ha futom, csak én magamtól futok ;  
Mert én egészen élet s halál vagyok.

11. Ez az idő életem kezdete ;  
A halál ennek a végezete ;  
Egy dolog pedig kezdet a véggel :  
Miért lennék hát idegenséggel  
Egybe kötni végemmel kezdetemet,  
És kezdetemmel egy testvér végemet ?

12. Éltem mint érzés nélkül kezdődik,  
Úgy megérzésem nélkül végződik,  
Lesz az, nem tudva rám jövő álom,  
S bár megelőzze is azt fájdalom,  
Mely ha kisebb, nékem tűrhetőbb lészen  
Ha igen nagy, hamarabb sirba téssen,

13. Ez az idő, minden dolgoknak oly,

144 HALÁL, IDŐ, ÖRÖKKÉVALÓSÁG.

---

Mint a ruhákat megemésztő moly, *Sólt. 102.*

Magát is minden nap csak fogyasztja,

Jókkal a rossz világot unatja :

Mint folyó víz siet tengerbe gyülni ;

Ez is az örök életbe merülni.

14. Ez élet keskeny víz árkolatja,

Az idő ennek innenső partja,

A tulsó az örökké valóság, *2. Kir. 2. 10. 11.*

Maradj hát innét óh halandóság!

Vágyjunk azért e partról tulsó partra,

Ama boldog örökké valóságra ; *Filip. 1. 23.*

15. Mert nem azért formált Isten minket,

Hogy levetkeztél gyarló testünket : *2. Kór.*

Lelkünket meztelen hadja ; [5. 2. 4.

Sőt hogy a test helyet reá adja

A halhatatlanság drága ruháját, *1. Kór. 15.*

Melylyel eltörli halandó formáját. [53. 55.

16. De kiknek erről van reménységünk,

A szent életre van nagy szükségünk, *1. Ján.*

A tisztasághoz tisztán kell mennünk. [3. 3.

Uram! segíts szentebbekké lennünk.

Örök boldogságra vágyó hitünket

Koronázd meg, s abból folyt szent éltünket.



## **Boldog meghalásért.**

Nóta: *Harcz ember élete teljes életében.*

**M**int kergetett madár, vigyázok szün-

[telen,

Kerget a bűn, s féltő, hogy elfog hirtelen

Velem jár, kél, mar, gyötör szertelen.

Majd rám talál,

A keserü halál.

Oh éltem gyilkosa Sátán mint megcsalál.

2. Ime én napjaim mind csak multon

[mulnak,

Mellőlem mindennap az emberek hulnak,

Rám nyavalyák, mint posták tódulnak.

Óh gyarlóság !

Be nincs állandóság,

E világon minden hiábavalóság.

3. A halál énnékem utolsó ellenség,

Nincsen szánó szive, csupa kegyetlenség,

Elkerülni, óh lehetetlenség.

Nincs mit tennem !

Óh jaj le kell mennem,

A halálnak révén majd meg kell jelen-

[nem!

4. De erősb az Isten, a ki engem for-

[mált.

Él az én Megváltom, meggyőzte a halált.

Halál ellen ő váltságot talált.

Nem hágy engem

Halálba sülyednem.

Él a Jézus! nem hágy tőle megijednem,

5. Mit félnék? ez utban a Jézus mel-

[lettem :

Itt is mint hadnagyom, ő megyen előt-

[tem,

Szent Angyali vagynak környezetem,

A Szent Lélek

Bennem van : nem félek :

Ily társakkal én a halálban is élek.

6. Mit félnék ez uttól ? melyen már el-

[mentek

Minden Pátriárkák, Proféták és Szentek.

Itt meghóltak: Mennybe megjelentek.

Tört már az út :

Szivem tedd le a bút ;

Mert a test holtával lelkem a Mennybe

[jut.

7. Megoszlatva kívánj a Krisztussal lenni.

[*Fil. 1.*

E testet, mint mocskos ruhát, le kell tenni

Nem lehet még ezzel Mennybe menni,

Elvetem hát

Bizvást e rossz ruhát,

Lélekben kívánom látni a Jehovát.

8. Maradj el hát óh test ! óh tőlem

[maradj el.

Szolga vagy : áldozni vélem nem jöhetsz

[fel.

Elfáradtál : néked nyugodnok kell.

Már elhagylak.

Az Urnak ajánlak.

Feltámadsz bizonynyal, s akkor hozzám

[várlak.

9. Azért a mig innét vagyok a halálon :

Óh Isten ! fundálj meg ama nagy kőszálon

Ne hagyj kapnom ezen e pókhálón.

A szentségben,

Hitben, reménységben.

Nevelj, és nem esem halálban kétségben.

10. A míg meg nem halnék, halni ad-

[dig szoktass,

Napjaim számlálni minden napon oktass,

Vale Világ ! engem ne csalogtass.

Óh Megváltóm!

Szined mikor látom ?

Mikor Lelkem te szent kezedbe bocsátom.

11. Oh Isten! tartasd hát vélem ez életet.

Ugy mint a halálra való készülletet.

Adj e testből boldog kikeletet.

E kincsemet,

Egyetlen egyemet,

Jövel Uram Jézus, vedd hozzád Lelkemet!

**Más: a hívő embernek halálra való készül-  
lete, a Léleknek testel való beszélgetése,  
és attól való bucsuzása.**

Nóta : *Sólt. 42.*

**J**ézus, én meg holt életem,

Halálomban vezetóm! *Sólt. 68. 21.*

Reménységem benned vetem,

Kedveljed az én Hitem :

Oh Jézus benned hisztek !

S ha meghalom is élek ; *Ján. 11. 25. 26.*

Benned élek, hiszek, vagyok :

S a halálban nem maradok.

2. Nem is annyira én leszek.

Aki majdan meghalok.

E büntest csak lélek fészek.

Kit, meghalván, elhagyok:

E test lelkem cselédje,

Im kitelik ideje,

Vegye zsoldját meg kell lenni ;

Legjobb így Jézushoz menni. *Fil. 1. 23.*

3. Mert e társ sok bűnre vette

Ugyis bűnös lelkemet,

Sok tövisek közt kergette

Minden érző részemet :

E test földbe maradjon,

Mint mag, óh hadd rothadjon! *Jób. 19.*

Hogy szépen és épen kikeljen ;

Sok jó gyümölcsöt teremjen. *Ján. 12. 24.*

4. Jézus én édes életem!

Édes feltámadásom! *Ján. 11. 25.*

E magot sírván elvetem. *Sólt. 126. 5.*

Van tőled biztatásom :

Hogy amaz aratáskor,

Boldog feltámadáskor,

Meg lesz ennek kikelése ;

S lelkemmel egyesülése. *1. Kór. 15. 35. 44.*

5. Oh test! elvetlek hát téged,

Mint magot, rothadásra;

Isten szab ily törvényt néked;

Boldog feltámadásra :

Mint kis madár a törből,

Mint rab a rut tömlöczből :

Szaladok Jézushoz Mennyben ;

Maradj te az Ur földében. *Sólt. 24. 1.*

6. Tudod, hogy én már részt vettem

Első feltámadásban, *Jel. 20. 6.*

Bűnben holtból megéledtem,

Még te benned laktomban :

Még benned elkezdett

Bennem az örök élet ;

De miattad hibás, látom :

Váljunk meg édes barátom!

7. Gyalázatban el vetettél,

Támadsz dicső formában ;

Mint rothadó mag, hintetel,

Kelsz rothadatlanságban :

Mint elfogyott hold, oly léssz,

Várd, majd oly arany fényt véssz,

Mint van a tündöklő napnak,

S a megdicsőült fő papnak. *Mát. 13. 43.*

8. Oh test! óh test! néked is lesz

A föld fél Mennyországod ;

Mert abban a bűn véget vész'

Mul minden fáradtságod ;

Ha romlásra kell menned :

Szent Lélek lakott benned,

Ki, mint Jézust, te fejedet,

Szint ugy feltámaszt tégedet.

9. Nem is nyul messze az idő,

Eljő hamar, menten lesz;

Bár muljon sok száz esztendő :

Az semmi késést nem tesz,

Mert te időt nem érzesz ;

Nyugodj ; mert mindjárt felkelsz :

No hát, óh test ! csak megváltjunk

Egymást Jézusnak ajánljuk.

10. Mint a midőn teremtettünk ;

Abban semit nem tudtunk :

Midőn egygyüvé köttettünk,

Mi azt nem tapasztaltunk :

Igy tartsd elválásunkat,

És mint elalvásunkat

Míg élünk, észbe nem vesszük :

Szint ugy majd halált sem érzünk.

11. Ha fájdalmak körül vesznek,

Majd a mikor elváltunk :

A Jézus bélyegi lesznek *Gal. 6. 17.*

Akkor azok mi nálunk ;

Ezek, mosó szerei,

Mutató tükörei

Elhagyandó büneiknek :

Jer! mondjunk búcsút ezeknek.

12. Csakhogy míg együtt lakhatunk,

Jó Istent meg ne sértsünk ;

Kitől ez parancsolatunk :

Hogy jóban egyet értsünk ;

Hogy te ne tarts magaddal

Az ördög s világ haddal :

Mind ketten Istené vagyunk.

Néki dicsősséget adjunk.

## **A hívő Léleknek e világtól való bucsuzása**

*(Hattyúi Éneke)* **és az Istenhez való kíván-  
kozása.**

*Nót. Sólt. 103. Áldjad Lelkem! Uradat.*

**O**h Mennynek és Földnek legfőbb királya

Élőknek s holtaknak igaz birája!

Ime közelget vége éltemnek.

E nyavalyák te tőled jött követek,

Isteni Angyali! óh ti is jövetek :

Legyetek kísérői Lelkemnek.

2. Az Ur maga hiv: óh hát hogy ne

[mennék?



Másként Ábrám fia miként lennénk?

Aki ment ; noha nem tudta hova. *Sid. 11. 8.*

De én hittel látom ama világot.

A Jézus testált nékem Mennyországot,

[*Luc. 22.*

Melynek fényes napja a Jehova.

3. Igaz dolog előtte az Istennek.

Hogy ágyat földben vessenek testemnek.

Hogy lelkem célra könnyen mehessen ;

Mint madár, önként földön hagyja a tört,

Hajós a hajót, mely tengeren eltört,

Csak hogy ő maga menekedhessen.

4. Engedd meg azért irgalmas Istenem,

E világtól végső búcsúmat vennem,

Ne félj Lelkem! *Tudod kinek hittél.*

Atyám! segíts, hogy dolgaid hirdessem,

Minden gazdag jószágod emlegessem.

*Melyet előttem itt által vittél. 2. Mós. 33. 19*

5. Oh Uram! nyisd meg szájamat, szí-

[vemet :

Ez én végső *Hattyúi Énekemet,*

Nyögvén, sirván Felségedhez tennem,

Uram Jézus! követlek ebben téged.

Ének mondással halt meg Szent Felséged,

[*Mát. 26. 30. Luc. 23. 46.*

*Üdvöztéted várom Istenem !*

6. Oh fejem felett függő magas Egek !

Oh fényes nap, hold és csillagseregek !

Én szemeimnek gyönyörüségi,

Kiket láttam, de ezután nem látok.

Tökéletes bizonyságim valátok

Istenről, óh Istennek szépségi !

7. Áldott légy Uram ! hogy látó szemeket

Adtál én nékem hogy látnám ezeket.

Mind ez nékem erődét hirdette.

E föld az én eddig való szállásom,

Kin kezdőtött éltem, s lesz meghalásom,

Nékem dicsősséged beszéllette.

8. Hogy meg nem haltam anyámnak

[méhében,

Jele, hogy voltam Felséged kedvében,

A te Atyai gondviselésed

Nem juttatott engem végső szükségre,

Vitt szép időre, jóra s egészségre,

Noha megvetém sokszor intésed.

9. Óh én Isten áldásira méltatlan !

Óh én nagy bünös, óh én háládatlan !

Óh én sok drága időt elvesztő !

Óh én, ki sok száz ezerszerszer vétkeztem!

Nem tettem tisztet, a mikor érkeztem,

Oh tenger sok bűn, lelkem ijjesztő!

10. Óh Uram, mivel találjam kedvedet!

Óh hogy hajtsam hozzám kegyes szivedet!

Tudom: mert módját az Úr mutatta

A Jézus kereszte menedék helyem,

Amaz almafám árnyékában fejem, *Ének.*

*[Én. 2. 3.*

Lehajtom s bátran nyugszom alatta.

11. Ennek gyümölcse tesz engem szólóvá,

Uram! Felségedhez hála adóvá,

A sok jókért, kikben részeltettél.

Végére jutott élttem minden részben,

Minden jelekből Uram! veszem észbe,

Áldott légy, hogy eddiglen élttettél.

12. Óh nékem sokat szolgált jó barátok

Ti mind Isten ajándéki valátok ;

Hogy én is jót tennék egyebekkel,

Arra előmbe módot az Úr vetett.

Irgalmassága mindenütt követett,

Lelkem! biztasd most magad ezekkel.

13. Tudom Uram! hogy életem fogytával

Nem vét Felséged végett jó voltával :

Mert a Frigy, melybe engem be vettél,

Változhatatlan és örökké való.

A Szentlélek is soha meg nem haló,

Melylyel magadnak el pecsétlettel.

14. Nem gondolok e sátor elbomlással,  
Nem megyek halni haraggal Jónással,  
Mert örök házba kívánok menni.  
Hitemnek célja az örök Üdvösség,  
Erős vasmacska bennem e Reménység,  
Legjobb énekem Jézussal lenni.

15. Bizonyos az Istennek ígérete,  
Irgalmának nem lehet végezete  
Én bennem : *nékem csak halál álom.*  
A Jézus képét és nevét viselem,  
Szent halála arról bizonyos jelem,  
Letett kincsem nála megtalálom.

16. Jobb életre hiv engem ő példája,  
Arra mutat utat ő tudománya,  
Égre kiállt engem az ő vére,  
Örök igazság az ő igazsága,  
Örökké való váltság az ő váltsága ;  
Mely Istennél az én lelke béré.

17. Ezért lőn, hogy engem megtérítettél,  
Hitet, reménységet, bennem szerzettél,  
Velem eléggé megismerttetted,  
Nyavalyásságom s méltatlan voltomat,  
Éltem akartad Isten! nem holtomat.  
Melyért örökké áldassék Neved.

18. Óh nagy kincsei Isten jó voltának.

Én sok napjaim, melyek elmulának.

Óh üdvösséges vasárnapjaim!

Óh Uri szent vacsorák, kikkel éltem!

Óh Ige, melyben Istennel beszéltem!

Óh Istenhez vezető papjaim!

19. Óh Isteni nagy s drága ígéretetek!

Kikkel halálban is bátor lehetek,

Vigasztalási az Úr Istennek,

Gyümölcsei a Mennyei Kanahánnak,

Melyek előmbe partjára Jordánnak

Az ő követi által küldetnek.

20. Tudom, hogy az Úr holtomban lesz

[vélem :

A boldogságot bizonynyal el érem,

Hiszem, hogy a porból feltámadok,

Mert (áldott az Úr) mind ezt megígérte,

Dicsősséget Szent Felségének érte

Teljes szivemből, lelkemből adok.

21. Óh én Istenem! Te veled van frigyem,

Frigyed van velem: Óh hát vedd fel ügyem,

Köteles vagyok hozzád, Te hozzám.

Szent Országodhoz vagyom igaz jussom,

Mert a Kezes az én édes Jézusom,

Fiad vagyok, örököd, nézz reám.

22. Én azért bizvást örömmel meghalok,  
Úr Jézus! enyim vagy, én tiéd vagyok,  
Igédbe vetem reménységemet.

Haldokló fejem szent öledbe hajtom,  
A Menyországra te vagy utam s ajtóm,  
Vedd hozzád neked tartott Lelkemet.

23. Óh nagy dicsőség! kit meg nem

[foghatok ;

De azért abba bizony be juthatok,  
Uram! erősítsd gyenge Hitemet,  
Hogy szent orczád színről színre nézhessem.  
De elébb engedd meg, hogy visszavessem,  
Még egy kevésbé földre szememet.

24. Szent háznak jót kívánni akarok.

Várjátok ezt meg óh Mennyei karok!  
Uram! derítsd fel ennek hajnalát  
Tagjaid jobban jobban egyeztessed,  
Ismereted egységére vezessed,  
Ronts el minden ellenkezés falát.

25. Csendesíts le Uram! minden habokat,

Hozd ki fogságból a lelki rabokat.  
A pusztát Isten kertévé tegyed,  
A bölcsesség, szentség lelkét rá töltsed.  
Minden test lássa meg Üdvöztetésed.  
Soha szent szemed róla ne vegyed.

26. Már bizom lelkem szerelmed szárnyára,  
Vidd által Szent Fiadnak országára,  
Melyet készített Irgalmasságod,  
És a Jézus vére érdemlett nékem :  
Az Angyalok s igaz lelkek közt székem  
Adja meg, megígért igazságod.

27. Ha Felségednek ez leend tetszése,  
Hogy még testemnek legyen szenvedése.  
Szent Lelked szegény lelkem segélje,  
Hogy csak a boldogságról elmélkedjem.  
E földről Mennybe hozzád emelkedjem,  
Szájam, szívem, jó voltod beszélje.

28. Immár szívemet vetem csak az Égre,  
Óh Atya, Fiu! jövel segítségre.  
Te pedig adjad áldott Szentlélek!  
Hogy szájamnak legvégső pihegése,  
Legyen a bárány éneke kezdése,  
Melyet ott fenn vég nélkül éneklek.

Amen, Amen.